

Første næstformand (Svend Auken):
Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning. Jeg har lovet, at vi vil give en rimelig frist til medlemmerne til at komme på plads.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):
Jeg kan meddele, at der stemmes om forslag til vedtagelse nr. V 53 (se side 4817) fremsat af Erling Bonnesen (V), Hans Kristian Skibby (DF), Mike Legarth (KF), Anders Samuelsen (NY), Pia Christmas-Møller (UFG) og Gitte Seeberg (UFG), og afstemning starter nu.

Har alle afgivet deres stemme? Afstemningen slutter.

For stemte: 59 (V, DF, KF og NY), imod stemte: 49 (S, SF, RV og EL), hverken for eller imod stemte: 0.

Hermed er forslag til vedtagelse nr. V 53 vedtaget.

Herefter er forslaget til vedtagelse nr. V 54 fremsat af Lise von Seelen (S), Flemming Bonne (SF), Johs. Poulsen (RV) og Line Barfod (EL) bortfaldet.

Dermed er forespørgslen afsluttet.

Første næstformand (Svend Auken):
Jeg kan meddele, at det er min vurdering, at der ikke bliver afstemning under den næste sag på dagsordenen, men at den må afvente næste gang, vi har afstemninger her i salen.

Kl. 14:37 Det næste punkt på dagsordenen er:

16) Forespørgsel nr. F 18:

Forespørgsel til velfærdsministeren om kommunernes økonomi og det kommunale selvstyre:

Hvad kan regeringen oplyse om forhandlingerne om den kommunale økonomi for 2009, herunder muligheden for kommunalt selvstyre særlig set i lyset af den indskrænkning af det kommunale selvstyre, der fremgår af finanslovaftalen for 2008?

Af Line Barfod (EL), Frank Aaen (EL), Rasmus Prehn (S), Flemming Bonne (SF), Karl H. Bornhøft (SF) og Johs. Poulsen (RV).
(Anmeldelse 12.03.2008. Fremme 25.03.2008).

Kl. 14:39

Første næstformand (Svend Auken):

Så vil vi bede de medlemmer, som har andre gøremål, om at forlade salen under respekt for, at Folketinget nu tager fat på en ny forespørgselsdebat, nemlig forespørgsel til velfærdsministeren om kommunernes økonomi og om det kommunale selvstyre.

Jeg skal bede hr. Rasmus Prehn om på vegne af forespørgerne at motivere forespørgslen.

Kl. 14:40

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Rasmus Prehn (S):

Når vi fra Enhedslisten, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet har ønsket denne forespørgselsdebat vedrørende kommunernes økonomi og det kommunale selvstyre, er det, fordi der, som de fleste har været opmærksomme på, har været en utrolig stor debat vedrørende kommunernes økonomiske situation og også om de frihedsgrader, eller man skulle måske sige mangel på samme, som kommunerne har.

Kommunernes økonomiske situation er som bekendt meget afgørende for den velfærd, alle danskere oplever i hverdagen i form af skoler, børnepasning, ældrepleje, idrætsfaciliteter, biblioteker og andre kulturelle tilbud, infrastruktur, byggetilladelser og nu efter strukturreformen også dele af sundhedsområdet.

Mange kommunalbestyrelser og byråd med repræsentanter fra både højre og venstre side har henvendt sig til Folketingets Kommunaludvalg med kritik af den meget stramme styring af kommunernes økonomi og ikke mindst af de

nye straffemekanismer, som regeringen er i gang med at gennemføre. Særligt regeringens nyopfundne loft over anlægsudgifterne har vakt stor utilfredshed i de kommunale rækker. Endelig er det en kendt sag, at både ansatte i kommunerne og de valgte kommunalpolitikere har ytret kritik af den megen detailstyring og ufrihed over for kommunerne.

På den baggrund ser vi, der har stillet forespørgslen, frem til en god og grundig og forhåbentlig fyldestgørende debat her i Folketinget.

Kl. 14:42

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det ministeren.

Kl. 14:42

Besvarelse

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Det er jo selvfølgelig en vigtig debat, vi har i dag, fordi den handler om den kommunale økonomi og det kommunale selvstyre. Den bygger på, at der tegner sig et billede hos forespørgerne af et trængt kommunalt selvstyre, men det er bestemt ikke et billede, jeg kan genkende, og det er jo sådan set et meget godt udtryk for, at der er behov for en debat.

Det er fuldstændig rigtigt, som forespørgerne henviser til, at vi står foran de kommende forhandlinger med KL om kommunernes økonomi for 2009. Drøftelserne med KL er ikke gået i gang endnu, og derfor kan jeg naturligvis ikke komme nærmere ind på, hvad vi kan forvente os af de kommende forhandlinger, eller hvad vi når frem til inden for de enkelte områder, for sådan kan man selvfølgelig ikke starte forhandlingerne.

Men i stedet for vil jeg tage udgangspunkt i fundamentet for de kommende forhandlinger, nemlig vores kollektive aftalesystem, særlig i relation til selvstyret. Som jeg ser det, er det kollektive aftalesystem et meget vigtigt element ved det kommunale selvstyre. Det kollektive aftalesystem er faktisk svaret på to væsentlige behov for samfundet:

For det første er der nogle nationale mål, finanspolitik, udgiftspolitik, skatternes overordnede udvikling osv., som Folketinget og regeringen ønsker at varetage. Det er de behov, der bestemmer rammerne.

For det andet er der inden for de rammer noget, der er et lige så væsentligt behov for, nemlig at man decentralt kan disponere der, hvor man er tættest på borgerne.

Det er derfor, aftalerne gælder for kollektivet, altså kommunerne under ét, men at der samtidig inden for denne aftale er en lokal frihed for den enkelte kommunalbestyrelse til at disponere og prioritere, afhængig af hvad der lægges vægt på lokalt. Det siger sig selv, at hvis der skal være mening med den fælles ramme, som regeringen og KL har aftalt, må man samtidig forudsætte, at kommunerne under ét overholder aftalen.

Hvis der gang på gang sker brud på aftalen, vil aftalesystemet efterhånden miste sin betydning. Fremadrettet har vi i regeringen forsøgt at imødegå dette ved at foreslå nogle mekanismer og en justering af det kollektive aftalesystem. Der er fremsat tre lovforslag omhandlende disse mekanismer, som Folketinget har haft til første behandling. Det er regeringens vurdering, at det er nødvendigt at genskabe en troværdighed om aftalesystemet og de kommende forhandlinger. Det er netop baggrunden for den justering, der ligger i lovforslagene.

Jeg vil gerne pointere, at selvstyret er et unikt element i den danske samfundsmodel. Regeringens arbejde med kvalitetsreformen skal ses i forlængelse af kommunalreformen og har derfor naturligt nok som udgangspunkt, at vi ønsker at værne om et stærkt lokalt selvstyre.

De ti principper for udviklingen af det kommunale selvstyre, som regeringen og KL blev enige om sidste år, skal også ses i det lys. Som jeg ser det, har principperne tre fokuspunkter: Først en klar politisk ansvarsfordeling for opgaveløsningen; dernæst mål- og rammestyring i kombination med et øget fokus på dokumentation af indsats og effekt; endelig er der afbureaukratisering.

Det er centralt element ved det kommunale selvstyre, at regeringen giver frihed, men det fordrer også, at hver enkelt kommunalbestyrelse i Danmark påtager sig det ansvar, som Folketinget har givet fra sig til kommunalbestyrelserne. Mål- og rammestyring er med til at understrege, at vi mener det alvorligt, når vi taler om lokalt selvstyre, og at vi forudsætter og forventer, at vi har kommunalpolitikere, der har stor lokal beslutningskraft. Derfor er der i rammelovgivningen stor mulighed for at vælge løsninger, der tager udgangspunkt i de lokale forhold og ønsker.

Lad mig give et par eksempler på kommunalbestyrelsens ansvar. Kommunalebestyrelserne har også et meget stort medansvar for at sikre og synliggøre det kommunale selvstyre og råderum over for egne borgere. Kommunalebestyrelserne har således et medansvar for at effektivise-

re administrationen og sagsgangene og på den måde frigøre ressourcer til de borgernære områder. Det forudsætter også, at kommunalbestyrelserne selv giver frihed og ansvar på det lokale niveau. Det er ligeledes centralt, at hver enkelt kommunalbestyrelse påtager sig ansvaret for at fastsætte og synliggøre mål- og serviceniveauer, under hensyntagen til at kommunalbestyrelsen hver dag året rundt har ansvaret for, at der er balance mellem politiske og økonomiske prioriteringer. Det er også derfor, at regeringen som et led i kvalitetsreformen foreslår en række initiativer, der skal understøtte kommunalbestyrelsernes målstyring.

Kl. 14:47

Derfor foreslår regeringen, at kommunalbestyrelserne forpligtes til at opstille kvalitetskontrakter med borgerne og dermed synliggør de politiske beslutninger i form af serviceniveauer og strategiske mål for borgerne.

Forslaget om kvalitetskontrakter indebærer, at kommunalbestyrelserne for hvert af de kommunale serviceområder, dagtilbud for børn og ældre osv., ud over serviceniveauet opstiller nogle få langsigtede og kvalitative mål. Det er i øvrigt op til den enkelte kommunalbestyrelse at beslutte, hvilket service- og kvalitetsniveau den ønsker at opstille på de enkelte områder.

Et andet centralt tema for udvikling af det kommunale selvstyre er afbureaukratisering, som ligeledes udspringer af kvalitetsreformen. Det er vigtigt, at vi hele tiden er opmærksomme på, om der er overflødige regler, som besværliggør arbejdet for de medarbejdere, der udfører opgaver for borgerne. Men en reel afbureaukratisering forudsætter, at kommunalbestyrelserne har en vilje til at påtage sig myndighedsrollen og en politisk vilje til at fastsætte serviceniveauer og klare mål for udviklingen og levere dokumentation for, at de politiske mål realiseres.

Jeg vil gerne gøre en indsats med hensyn til afbureaukratisering, og med finanslovaftalen for 2008 har regeringen igangsat en bred indsats for afbureaukratisering på det kommunale område.

Velfærdsministeriet har netop afholdt 3 tema-konferencer om afbureaukratisering på det sociale område. Det har givet et konstruktivt udgangspunkt, i forhold til hvilke områder vi skal fokus på. Vi fortsætter med de initiativer også i tiden fremover. Samtidig vil vi give de institutioner, der udfører opgaver for kommunalbestyrelsen, en udfordringsret, som betyder, at nogle institutioner på forsøgsbasis kan blive fritaget

for nogle af de gældende regler. På den måde kan de afprøve nye måder at gøre tingene på.

Afbureaukratisering er imidlertid ikke en ensidig statslig opgave. Kommunalbestyrelserne er en vigtig medspiller. Det er vigtigt at være opmærksom på, at ud over det, vi lovgivningsmæssigt kan gøre her i Tinget, kræves der også en indsats i hver enkelt kommunalbestyrelse. Det handler både om, at der er regler, kommunalbestyrelsen har fastsat, som kan afbureaukratiseres, og det handler om nogle klare rammer for ansvarsvaretagelsen ude i den enkelte kommune som en forudsætning for, at vi ikke detailregulerer fra centralt hold.

Vi står altså med en udfordring i forhold til at bevare og videreudvikle aftalesystemet mellem kommune og stat, mål- og rammestyringsmodellen samt en kontinuerlig fokus på afbureaukratisering, og jeg ser frem til at drøfte disse temaer med KL. Jeg er sikker på, at vi i fællesskab kan finde frem til nogle fornuftige løsninger, for når alt kommer til alt, er vi jo enige om fundamentet, nemlig at det selvstyre, som Folketinget har overdraget til kommunalbestyrelserne, skal bane vejen for et velfungerende velfærdssamfund.

Kl. 14:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren. Så er det finansministeren.

Kl. 14:50

Finansministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Dette er i virkeligheden blot nogle supplerende bemærkninger i kølvandet på velfærdsministerens indlæg, for, som velfærdsministeren har været inde på, har kommunerne jo afgørende betydning for den offentlige sektor. Det følger jo af, at kommunerne varetager en meget stor del af opgaveløsningen i den offentlige sektor og er den myndighed, der er tættest på borgerne og har hovedansvaret for den borgerrettede service. Det er jo også det, der er afspejlet, ikke bare i kommunalreformen, som har forstærket kommunernes rolle i så henseende, men også i kvalitetsreformen.

Men det betyder så også helt naturligt, at kommunerne spiller en stor rolle i samfundsøkonomien. Det er vel i omegnen af cirka halvdelen af den offentlige økonomi, der direkte kan knyttes op på kommunerne. Derfor siger det jo også sig selv, at kommunernes samlede betydning for økonomien gør, at beslutninger, der træffes lokalt, nødvendigvis også må være afpasset det, man kunne kalde den makroøkonomiske situation.

Det er derfor, at regeringen og nu i dag altså også Folketinget som noget helt naturligt er meget optaget af kommunernes økonomi. Det er bl.a. baggrunden for, at kommunerne indtager en central plads i den finanslovaftale, som regeringen indgik for nu snart noget tid siden, og som jo også er håndteret her i Folketingssalen i form af en vedtagelse af finansloven.

Som bekendt er det jo sådan, at den kommunale budgetlægning for 2008 resulterede i en markant overskridelse af det, der var aftalt i sidste års økonomiaftale, selv om det jo var en økonomiaftale, der medførte et ganske betydeligt løft af den kommunale service, og faktisk også gav adgang til at hæve de kommunale skatter med respekt for skattestoppet, derved at regeringen på forhånd havde bundet sig til, at inden for en ramme på $\frac{3}{4}$ mia. kr. kunne kommunerne sætte skatten op, mod at staten så til gengæld satte skatten ned.

Det skred på begge felter, både på den driftsramme, der var aftalt, og på den skatteramme, der var aftalt. Regeringen valgte som bekendt at acceptere budgetresultatet og har også accepteret, at der altså i kommunerne arbejdes efter de budgetter, som kommunerne selv har vedtaget, selv om de sådan set sprænger rammerne for det aftalte. Det betyder så til gengæld også, at vi må stå rimelig fast på, at kommunerne også, som 2008 skrider frem, skal respektere egne budgetter. Det er særlig vigtigt i den situation, vi befinder os i i øjeblikket rent konjunkturmæssigt, hvor man skal være meget varsom med at øge de offentlige udgifter og dermed sætte yderligere gang i samfundsøkonomien; en samfundsøkonomi, der bevæger sig på kanten af kapaciteten, hvilket vi jo også har kunnet se på lønstigninger, der er taget til, og på inflationsgrader, der sådan set også peaker en lille smule mere i forhold til det, vi har kendt.

Derfor er det ud fra en konjunkturmæssig betragtning i år af helt afgørende betydning, at den kommunale økonomi så at sige bliver på det spor. Ikke det spor, der blev planlagt sidste sommer, men de spor, kommunerne selv har lagt ud, som altså er noget mere ekspansive og fører noget videre ud i horisonten end det, der egentlig var aftalt. Det er også baggrunden for, at der er skabt et incitament til, at kommunerne under et overholder budgetterne; at der er fremsat lovforslag om at etablere en modregningsmekanisme osv.

Nu er det jo ikke noget helt unikt og enestående, at det kniber med at overholde de indgå-

de aftaler. Over tid har vi set et billede, hvor det har knebet med at holde sig inden for de rammer, der egentlig har været aftalt, hvad enten det så har været noget, man har kunnet aflæse direkte i de kommunale budgetter, eller, hvad der måske har været mere typisk, noget, man har kunnet aflæse i de kommunale regnskaber.

Under alle omstændigheder udfordrer det os i en situation, hvor det er vigtigt, at vi har et fast greb om udviklingen i det offentlige forbrug. Det er sådan set også noget af det, som OECD senest highlightede, da de afgav en landerapport om Danmark, det danske samfund og den danske økonomi. Der var masser af roser, men også en understregning af, at der her er en udfordring, som altså går på at styre udviklingen i den offentlige økonomi med henblik på, at vi kan leve op til de mellemfristede planer, vi selv har lavet, bl.a. 2015-planen.

Det er derfor, det har været afgørende, at vi nu får, kan man sige, tilført aftalesystemet lidt krydderi. Aftalesystemet er jo en unik størrelse, og man skal i virkeligheden lede meget længe for at finde et land, der kan fremvise en tilsvarende model.

Kl. 14:55

For det betyder sådan set, at man forener en masse gode hensyn: hensynet til, at kommunerne er forskellige og skal have rum til at udvikle sig forskelligt, mulighederne for, at kommunerne kan søge indflydelse på de rammevilkår, der påvirker dem og jo i virkeligheden også søger indflydelse på efterfølgende lovgivning m.v., altså hvilke prioriteter der skal være i den nationale politik, samtidig med at den til enhver tid siddende regering har en mulighed for at tage en vis styring på, hvordan den kommunale økonomi, som altså fylder stadig mere i den offentlige økonomi, udvikler sig.

Imidlertid må man jo konstatere, at vi ikke med det aftalesystem, der eksisterer, er nået fuldt i mål. Det er baggrunden for, at der er fremsat lovforslag, som i øvrigt i dag er til første behandling, og som sigter på at justere aftalesystemet og understøtter, at kommunerne i højere grad arbejder sammen om at overholde de indgåede aftaler.

På skattesiden lægges der jo op til at indføre en automatisk mekanisme, som skal sikre, at kommunerne under et overholder skattestoppet, og på udgiftssiden lægges der op til at indføre et betinget bloktilskud. Man kunne også kalde det en slags solidaritetspræmie, som er af-

hængig af, om kommunerne budgetterer i overensstemmelse med aftalen.

Hele tænkningen bag disse tiltag er sådan set at stå vagt om aftalesystemet, men også at tilføre aftalesystemet den ekstra dimension af konsekvens, som betyder, at vi kan fastholde aftalesystemet, også i en situation, hvor det er vigtigt, at den offentlige økonomi ikke løber løbsk. Det er min klare opfattelse, at det er en gevinst for aftalesystemet. Det er ikke udtryk for nogen indskrænkning af det kommunale selvstyre, tværtimod, selv om det egentlig er det, spørgerne lægger op til her i dag. Det er en gevinst for det kommunale selvstyre, for det er sådan set en livline for det kommunale selvstyre, at vi får tilført det kommunale selvstyre og aftalesystemet den disciplin, der ligger i det, regeringen har foreslået. På den måde er den finanslovaftale, regeringen har indgået med Dansk Folkeparti og Ny Alliance, og de lovforslag, der er fremsat i forlængelse heraf, jo et forsøg på at styrke og fremtidssikre den aftalebaserede styringsmodel, som vi kender i dag.

Det er som sagt en helt central udfordring i de kommende år, også med den befolkningsmæssige udvikling, vi står over for, med et faldende antal danskere i de mest erhvervsaktive aldre, at vi står vagt om rammerne for væksten i den offentlige økonomi. Regeringen kigger sådan set ud over dette budgetår. Vi kigger også ud over den her valgperiode. Vi ønsker sådan set at tage et ansvar for Danmark, der rækker en årrække frem. Og hvis vi skal sikre sammenhængskraften i det danske samfund, også i et længere perspektiv, er vi altså nødt til at sikre, at den offentlige sektor vokser, nuvel, men altså vokser i takt med velstandsudviklingen, og at der er respekt for det, der aftales.

Med det har jeg jo også sagt, at regeringen ikke ser nogen situation for sig, hvor der skal skæres ned nogen steder. Vi ser en situation, hvor den offentlige sektor år for år fylder noget mere, i takt med at samfundsøkonomien vokser. Men der er jo heller ingen grund til at lægge skjul på, at det selvfølgelig er en udfordring ikke kun at fokusere på, hvor meget ny glasur der lægges hen over kagen hvert år, når man laver kommuneøkonomiaftaler, men i nok så høj grad i stedet at se, om noget af dejen kan æltes om; om der kan frigøres ressourcer fra et formål til et andet formål.

Det er også baggrunden for, at jeg forud for, at kommuneøkonomiforhandlingerne for alvor går i gang, påtænker at fremlægge en handlings-

plan. Det er i en ting, jeg havde nær sagt et dialogbaseret redskab, der skal synliggøre, at der, hvis man tænker, jeg havde nær sagt ud af boksen og arbejder sammen i en tæt alliance mellem stat og kommuner og regioner, er mulighed for at ælte dej om inden for overskrifterne færre ressourcer til administration, færre ressourcer til indkøb af varer til energiforbrug, færre sygedagpenge, mere fokus på arbejdskraftbesparende teknologi og bedre arbejdstilrettelæggelse.

Det er i hvert fald tanken at præsentere et sådant udspil om ganske kort tid med henblik på at få nogle kommuneøkonomiforhandlinger – det er jo også det, der spørges ind til – som kan starte i et positivt klima besjælet af et fælles ønske om at udnytte nogle af de muligheder, der jo også er skabt med kommunalreformen, til at frigøre ressourcer på visse områder, som ikke opleves som borgernære på den måde, eller som ikke udtrykker, kan man sige service eller udtrykker forskelligt politisk serviceniveau, for i stedet at skabe rum til, at ressourcerne kan anvendes målrettet på de meget borgernære områder.

Så af den grund ser regeringen frem til de drøftelser, der om føje tid skal gå i gang om den kommunale økonomi for 2009. Jeg mener bestemt, at det kan gå hånd i hånd med et stærkt, levedygtigt og vitalt kommunalt selvstyre.

Kl. 15:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller): Tak til finansministeren. Så går vi i gang med forhandlingerne. Den første, der får ordet, er ordføreren for forespørgerne, hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:01

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Rasmus Prehn (S):

Som det er blevet sagt flere gange, er der ingen tvivl om, at den kommunale økonomi er fuldstændig afgørende for, hvad det er for en velfærd, vi som danskere har i vores hverdag. Alle rede tilbage i sommer, da økonomiaftalen blev lavet stat og kommune imellem, var vi fra socialdemokratisk side meget bekymrede over, om rammerne nu var tilstrækkelige, og det var vel at mærke, inden man fra regeringens side valgte at lægge loft over anlægsudgifterne, og det har man så gjort siden hen.

Men mens regeringen var meget mådeholden, med hensyn til hvad man ville give af økonomiske rammer til kommunerne, var man an-

derledes storskydende, i forhold til hvad man lovede danskerne af velfærd. Det var også før folketingsvalget. Der var ikke grænser for, hvad for en velfærd vi danskere skulle have; der var råd til det hele. Regeringen har gjort, hvad de kunne for at være med til at skrue forventningerne op til, hvad man kunne regne med af velfærd.

Statsministeren talte ligefrem om, at vi skulle have en ny velfærdsmodel for det 21. århundrede i forbindelse med den kvalitetsreform; den har vi så siden hen hørt meget lidt om. Og jeg tror, at de fleste kan huske, at et af de helt store temaer i folketingsvalget netop var: Skal vi have velfærd, eller skal vi have skattelettelser? Og regeringen sagde, at det valg behøver vi slet ikke at tage, for der er råd både til velfærd og til skattelettelser.

Vi har så set siden hen, at det ikke holdt vand. Der var kun råd til skattelettelser til de rigeste; velfærden har så efterfølgende måttet stå for.

Man kan jo sige, at man, i forbindelse med at vi hører finansministeren stå her og sige, at nu skal vi også passe på, at økonomien ikke bliver overophedet, jo kan undre sig over, at han havde så travlt med at få skattelettelserne igennem. Det var så åbenbart ikke noget problem, men nu hvor det er velfærden; det gælder, er det et meget stort problem.

I forbindelse med budgetlægningen ude i kommunerne allerede før folketingsvalget kunne vi se, at kommunerne ømmede sig, fordi den her aftale faktisk var stram; det var svært at få enderne til at nå sammen, og der var mange kedelige eksempler på, at man i kommunerne simpelt hen måtte reducere antallet af skoletimer.

Der var også eksempler, hvor kommunerne simpelt hen måtte sige, at det her kunne de ikke være med til; den her form for forringelser ville de ikke være med til. Et af de eksempler, der var meget fremme i debatten i folketingsvalget, var eksemplet fra Næstved Kommune, hvor embedsværket havde fremsat et forslag om, at en af de måder, man kunne spare på, var ved at lægge de ældre på plejehjemmene 1 time tidligere i seng. Og der sagde de lokale byrådspolitikere i Næstved klogeligt, at det kunne de ikke være med til, det var ikke en måde at drive velfærd på i Danmark. Og sådan var der det ene eksempel efter det andet, og det betød altså, at man ude i kommunerne brød med den aftale, der var, og brugte lidt flere penge, fordi man kerede sig om velfærden, og fordi man også havde lyttet til, at statsministeren og andre havde sagt, at vi nu

skulle have bedre velfærd i Danmark. Det mentes åbenbart ikke, men man prøvede i kommunerne at efterleve det for at sikre danskerne bedst mulig velfærd.

I forbindelse med udligningsreformen så vi jo også, at der var en situation, hvor de kommuner, der skulle hjælpes og have et ekstra tilskud for at løfte velfærden, blev pålagt at sætte skatten ned, selv om det måske var øget velfærd, de havde brug for.

Så var der strukturreformen. Den skulle virkelig hjælpe en masse. Der var ikke grænser for, hvilke lyksaligheder vi ville opnå, når først strukturreformen var indfriet: Træerne ville simpelt hen vokse ind i himmelen, og der ville lyde englesang i gaderne, og det var lige før, vi også blev lovet medvind på cykelstierne, når først den her strukturreform var kommet igennem.

Men hvad var det så lige, vi kunne læse i Berlingske Tidende i fredags? Det var, at en stor andel af de ledende medarbejdere i kommunerne bedømte, at borgerne havde fået dårligere service og borgerne havde fået ringere velfærd med strukturreformen. Så heller ikke strukturreformen var med til at løfte kommunerne i den retning, som vi kunne have ønsket os.

Regeringen lovede i valgkampen, at man ville frede kommunerne. Nu skulle man ikke til at pille ved noget, nu skulle man ligesom frede kommunerne. Men straks valget var overstået, løb man også fra det her løfte, og man igangsatte en række straffemekanismer. Finansministeren fik sagt, at vi skulle førstebehandle nogle lovforslag i dag, men det må være talen fra for 14 dage siden, da vi skulle have haft den her forespørgselsdebat, for det var for 14 dage siden, at vi havde førstebehandling af de her tre lovforslag, som netop handler om, at man går ind og laver straffemekanismer over for kommunerne.

Vi har set det ene eksempel efter det andet med kommuner, der skriver til os i Kommunaludvalget og siger, at det her er et overgreb imod det kommunale selvstyre, og at det rammer dem utrolig hårdt. De er nødt til at skulle ind at pille ved helt centrale ting i deres kommunale velfærd, når det er, at tommeskruerne skrues på i det omfang.

Vi ser, at det f.eks. er skolerenoveringer, der nu bliver pillet af budgetterne, fordi man simpelt hen er bange for at komme til at bruge for mange penge her i 2008, så man i 2009 bliver straffet. Vi ser, at det er de her berømte skoletolletter, som statsministeren jo holdt en stor tale om på Venstres landsmøde: Nu skulle vi have

rene og renoverede skoletoiletter landet over. De bliver så også pillet af budgetterne rundt omkring. Vi ser cykelstier, vi ser veje, vi ser andre ting.

Derudover kan man sige, at man de facto har fjernet muligheden for at overføre penge fra det ene år til det andet år, simpelt hen fordi man er bange for, at hvis man overfører penge, skal man til at pille noget andet af budgettet for ikke at ramme loftet.

Afslutningsvis skal jeg sige, at man også hører fra de forskellige kommunalbestyrelser, der skriver ind til os i Kommunaludvalget, at de føler, at der er alt for meget bureaukrati, alt for meget pres og alt for meget detailstyring, og der er vi glade for fra socialdemokratisk side at have fremlagt vores frihedsrettigheder, som simpelt hen lægger op til at give kommunerne selvstyre til selv at bestemme på en lang række områder.

Kl. 15:07

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Nu har ordføreren 5 sekunder til at slutte.

Kl. 15:07

(Ordfører for forespørgerne)

Rasmus Prehn (S):

Afslutningsvis skal jeg på vegne af Enhedslisten, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget opfordrer regeringen til at sikre et reelt kommunalt selvstyre

- ved at afsætte tilstrækkelige økonomiske rammer,
- ved tydelige med kommunerne aftalte konsekvenser ved manglende aftaleoverholdelse – også når regeringen løber fra sine aftaler – samtidig med at efterfølgende straffeaktioner imod kommunerne undgås,
- ved at det såkaldte anlægsloft fjernes, så kommunerne har mulighed for at handle økonomisk forsvarligt på anlægsområdet uden at blive straffet, samt sikre overførselsadgangen mellem budgetårene, således at man decentralt kan have tillid til, at vedtagne budgetter kan føres ud i livet og
- ved at give kommunerne og medarbejderne i kommunerne større frihed i deres opgavevaretagelse ved bl.a. at reducere mængden af statslige, administrative byrder og regler.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 54).

Kl. 15:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse:

»Folketinget opfordrer regeringen til at sikre et reelt kommunalt selvstyre

- ved at afsætte tilstrækkelige økonomiske rammer,
- ved tydelige med kommunerne aftalte konsekvenser ved manglende aftaleoverholdelse – også når regeringen løber fra sine aftaler – samtidig med at efterfølgende straffeaktioner imod kommunerne undgås,
- ved at det såkaldte anlægsloft fjernes, så kommunerne har mulighed for at handle økonomisk forsvarligt på anlægsområdet uden at blive straffet, samt sikre overførselsadgangen mellem budgetårene, således at man decentralt kan have tillid til, at vedtagne budgetter kan føres ud i livet og
- ved at give kommunerne og medarbejderne i kommunerne større frihed i deres opgavevaretagelse ved bl.a. at reducere mængden af statslige, administrative byrder og regler.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 54).

Dette forslag til vedtagelse vil indgå i Folketingets videre forhandlinger.

Så er der en kort bemærkning til ordføreren for forespørgerne, og det er fra hr. Erling Bonnesen.

Kl. 15:10

Erling Bonnesen (V):

Jeg kan forstå på den socialdemokratiske ordfører, at opfølgning på de lagte budgetter osv. skal man til at se fuldstændig bort fra. Det vil jeg gerne sådan lidt tætte ind på: Hvis Socialdemokraterne fik magt, som de har agt, skulle man så bare lade serviceudgifterne i kommunerne køre derudad, så at sige bare lade dem køre, og også på anlægssiden skulle det bare have lov til at løbe løbsk? Er der en grænse for budgetoverskridelser? Er der en grænse for, hvornår man sådan et eller andet sted skulle sætte en streg, sådan at man også kunne have blik for, at den samlede samfundsøkonomi skulle holdes sammen? Eller er det ligeegyldigt?

Kl. 15:11

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:11

Rasmus Prehn (S):

Naturligvis er det ikke ligegyldigt. Jeg ved ikke, hvor Venstres ordfører har den vrangforestilling fra, at vi som Socialdemokrater ønsker, at man bare skal bruge løs uden at skele til, hvad man har budgetteret med. Selvfølgelig skal man ikke det. Derfor er vi også glade for at have set, at kommunerne igennem de sidste mange, mange år har været utrolig gode til at holde sig inden for det aftalte.

Men når det er, vi har en regering, som meget storskydende slår ud med armene og lover guld og grønne skove, lover bedre velfærd og gør det til et tema i valgkampen, så der er en forventning hos borgerne om, at de vil få den her bedre velfærd, så er det jo ikke unaturligt, at kommunerne føler sig pressede til at sikre, at de kan leve op til nogle af de forventninger, borgerne har:

Der synes vi i al stilfærdighed, at man har klaret det rimelig fint i kommunerne, men selvfølgelig synes vi da, at udgangspunktet må være, at man overholder de aftaler, der er. Men at gå ind og lave straffeaktioner, som bl.a. Venstre har været med til, er jo at trampe på den årelange tradition, vi har, for kollektive aftaler kommuner og stat imellem.

Kl. 15:12

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Erling Bonnesen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:12

Erling Bonnesen (V):

Så er vi jo sådan ved at være inde ved kernen, for ordføreren signalerer jo tilsyneladende, at det i de forgangne år er gået sådan, at man har overholdt budgetterne. Det er jo faktisk lige nøjagtig det, man ikke har i en længere årrække, og vi er jo nu nået til, at vi kan sige, at den samlede samfundsøkonomi faktisk er helt på kogepunktet. Mange økonomer har jo også sagt, at man går helt til grænsen af, hvad økonomien samlet kan bære, og det er jo derfor, man er nødt til så at sige at have en hjælpende hånd med det. Men det er så måske lidt ligegyldigt nu.

Jeg vil gerne spørge lidt mere direkte: Er der en klar grænse for, hvor langt Socialdemokraterne vil gå? Vil man lade budgetterne stige ud over, hvad den samlede samfundsøkonomi reelt vil kunne bære? Så får vi jo efterfølgende inflation m.v. eller skattestigninger. Er der en grænse eller ej?

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:13

Rasmus Prehn (S):

Jamen altså, udgangspunktet er, at de aftaler, der er lavet, skal overholdes, og det er selvfølgelig grænsen, men der kan være situationer, hvor man ikke lige præcis når det her.

Hvis det var sådan, at man fra regeringspartierne side var så optaget af det her med samfundsøkonomien, der er ved at blive overophedet, så kan det jo undre en, at man brugte hele valgkampen på at turnere land og rige rundt og sige, at der både var råd til velfærd og til skattelettelse, når det nu efterfølgende viser sig, at der kun var råd til skattelettelse, og nu går det ud over velfærd. Det kunne være, man skulle have tænkt sig ordentligt om dengang.

Men naturligvis skal vi passe på, at økonomien ikke bliver overophedet, og naturligvis kan kommunerne ikke bare bruge løs. Jeg er sikker på, at alle byrådsmedlemmer hver eneste dag tænker på at have en ansvarlig økonomistyring. Vi har tillid til, at man ude i kommunerne kan overholde det her. Vi tror faktisk, at man er meget optaget af at have en sund økonomi – også i kommunerne.

Kl. 15:13

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning til hr. Mike Legarth.

Kl. 15:13

Mike Legarth (KF):

Vil ordføreren, hr. Rasmus Prehn, bekræfte, at kommunerne har overskredet økonomiaftalen otte ud af ti gange de seneste 10 år, og at det er ved at betyde, at kommunerne har vundet hævnd, hvis man ikke gør noget ved det?

Kl. 15:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:14

Rasmus Prehn (S):

Jeg kan sige så meget, at jeg føler mig overbevist om, at man i kommunerne har gjort sit yderste for at sikre, at borgerne får den rigtige velfærd og den rigtige service, samtidig med at man har gjort, hvad man kunne for at overholde de her aftaler.

Vi vil gerne slå et slag for, at aftalerne bliver overholdt. Vi tror ikke på, at det er tvang og straf, der skal føre til, at man overholder aftalerne; vi tror på, at det er det, at man giver hinan-

den et håndslag, og det, at man laver kollektive aftaler. Det er det, der er vejen til et ordentligt aftalesystem.

Kl. 15:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Mike Legarth for endnu en kort bemærkning.

Kl. 15:14

Mike Legarth (KF):

Vil ordføreren, hr. Rasmus Prehn, fortælle mig, om det ikke, når vi nu ser og ved og har fået dokumenteret, at 1 mia. kr. i merforbrug vil påvirke nationaløkonomien meget negativt, er korrekt at undgå den situation? Eller er den kommunale økonomi vigtigere i hr. Rasmus Prehns øjne?

Kl. 15:15

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:15

Rasmus Prehn (S):

Den nationale økonomi er afgørende for alle danskeres situation og for hele velfærdssamfundets ve og vel, og derfor skal man altid først og fremmest prioritere at have en sund økonomi i samfundet, og hvis det brænder på, skal man tage hånd om en sådan situation.

Det, der bare kan undre, er, at nu bliver der talt om knap 1 mia. kr., man har brugt for meget i kommunerne, men hvad var det, regeringspartierne fandt frem til af skattelettelse til de rigeste? Ja, det var vist 4 mia. kr., man havde råd til at bruge til skattelettelse.

Så det hænger jo ikke sammen, at man står her og med den ene hånd gerne vil give de rigeste skattelettelse, men med den anden hånd straffer kommunerne, hvis de bruger lidt mere, fordi de kerer sig om, at vores ældre får ordentlig pleje, at vores skolebørn får ordentlig undervisning, og at velfærden i det hele taget er i top.

Kl. 15:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren for forespørgerne. Den næste ordfører er hr. Erling Bonnesen.

Kl. 15:16

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Danmark har et af verdens mest decentrale samfundssystemer med muligheder for stor lokal indflydelse, styring og udvikling. Det er netop blevet sikret med kommunalreformen, der har overført en lang række opgaver og tilhørende midler til den kommunale sektor.

Som opfølgning herpå er der med økonomi-aftalen mellem staten og kommunerne sikret de største budgetter nogen sinde til den kommunale sektor. Det kommunale aftalesystem, hvor staten og kommunerne under et forhandler og aftaler økonomiaftalerne, medvirker til at sikre, at den samlede samfundsøkonomi holdes på sporet, samtidig med at der skabes gode muligheder for lokal indflydelse og udvikling.

I naturlig forlængelse heraf og under hensyntagen til den stedfundne udvikling med manglende budgetoverholdelse i kommunerne er der taget initiativer for at sikre, at de indgåede budgetaftaler overholdes i fremtiden, således at også den samlede samfundsøkonomi holdes på sporet.

Med kvalitetsreformen sættes der ikke alene fokus på fremtidens investeringer, men også på regelforenklings og afbureaukratisering. Arbejdet er sat i gang, og der er mulighed for at komme med gode og konkrete eksempler og forslag, der kan virkeliggøres. Det er også nu, der er mulighed for at komme med gode, konkrete forslag og eksempler på effektiviseringer, således at vi ikke alene får sat fokus på de store budgetter, vi har samlet, men også nu får målrettet blikket på, hvad vi får for pengene.

Gode eksempler skal afløse dårlige eksempler, god ledelse skal afløse dårlig ledelse, og god effektivitet skal afløse dårlig effektivitet.

Strukturreformen og de gode budgetter giver mulighederne. Det skal nu omsættes til effektiv drift, gode resultater, velfærd og service til borgerne.

Det lokale selvstyre sikres. Lokale service- og kvalitetsmål skal fastlægges af kommunerne i dialog med institutionerne. Det er ægte lokaldemokrati med mulighed for indflydelse. Mulighedernes samfund realiseres med lokal foretagelse, gode ideer og vilje til at gøre en indsats.

På vegne af Erling Bonnesen, Venstre, Hans Kristian Skibby, Dansk Folkeparti, Mike Legarth, Det Konservative Folkeparti, og Anders Samuelsen, Ny Alliance, skal jeg hermed fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget tager velfærdministerens redegørelse om forhandlingerne for den kommunale økonomi for 2009 og det kommunale selvstyre til efterretning.

Folketinget konstaterer, at finanslovaftalen for 2008 netop har som mål at fremtidssikre budgetsamarbejdet mellem regeringen og kommunerne ved at øge kommunernes incitamenter til at overholde de indgåede aftaler om skatteudskrivning og udgiftsudvikling.

Folketinget anerkender, at justeringen af aftalesystemet er nødvendig både af hensyn til samfundsøkonomien og sikringen af det kommunale selvstyre.

Folketinget noterer sig, at den kommunale økonomi må indrettes under hensyntagen til den samfundsøkonomiske og demografiske udvikling de kommende år.

Folketinget opfordrer derfor regeringen til i de kommende forhandlinger med kommunerne at sætte fokus på effektivitet, kvalitet og afbureaukratisering i den offentlige sektor med det formål at forbedre udnyttelsen af ressourcerne og udvikle mulighederne for kommunale velfærdssydelse.

Folketinget opfordrer endvidere til, at der fokuseres på mål- og rammestyrt som grundlag for et stærkt kommunalt selvstyre.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 55).

Kl. 15:20

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse af hr. Erling Bonnesen, hr. Hans Kristian Skibby, hr. Mike Legarth og hr. Anders Samuelson:

»Folketinget tager velfærdministerens redegørelse om forhandlingerne for den kommunale økonomi for 2009 og det kommunale selvstyre til efterretning.

Folketinget konstaterer, at finanslovaftalen for 2008 netop har som mål at fremtidssikre budgetsamarbejdet mellem regeringen og kommunerne ved at øge kommunernes incitamenter til at overholde de indgåede aftaler om skatteudskrivning og udgiftsudvikling.

Folketinget anerkender, at justeringen af aftalesystemet er nødvendig både af hensyn til samfundsøkonomien og sikringen af det kommunale selvstyre.

Folketinget noterer sig, at den kommunale økonomi må indrettes under hensyntagen til den samfundsøkonomiske og demografiske udvikling de kommende år.

Folketinget opfordrer derfor regeringen til i de kommende forhandlinger med kommunerne at sætte fokus på effektivitet, kvalitet og afbureaukratisering i den offentlige sektor med det formål at forbedre udnyttelsen af ressourcerne

og udvikle mulighederne for kommunale velfærdssydelse.

Folketinget opfordrer endvidere til, at der fokuseres på mål- og rammestyrt som grundlag for et stærkt kommunalt selvstyre.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 55).

Også dette forslag til vedtagelse vil indgå i Folketingets videre forhandlinger.

Så er der foreløbig tre korte bemærkninger til ordføreren. Først er det fra hr. Johs. Poulsen.

Kl. 15:21

Johs. Poulsen (RV):

Nu nævnte hr. Erling Bonnesen afslutningsvis det forslag til vedtagelse, som VKO og Ny Alliance har fremsat, og hvor de omtaler finanslovaftalen. Jeg vil godt spørge, om det gør noget indtryk på Venstres kommunalordfører, at den ene Venstreborgmester efter den anden har udtalt og fortsat udtaler, at den finanslovaftale, som altså vedrører det, vi debatterer her i dag, rent ud sagt er noget makværk. Påvirker det Venstres kommunalordfører?

Kl. 15:22

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:22

Erling Bonnesen (V):

Man lytter altid, og det gør altid indtryk, når nogle har gode synspunkter, som man kan overveje, men man skal så også bare have med i betragtningen, at vi har danmarkshistoriens suverænt største kommune- og velfærdsbudgetter. Og en lang række uafhængige økonomer har også her på det sidste været fremme med sådan en lidt løftet pegefing, kan man sige, og de har sagt: Pas nu på, kære politikere, I går sådan lige til kanten af, hvad økonomien kan bære; det er her, strengen er.

Så balancen i det er nok fundet sådan rimelig godt.

Kl. 15:23

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Hr. Johs. Poulsen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:23

Johs. Poulsen (RV):

Den af økonomerne beskrevne situationen var jo sidste år, inden man bl.a. også besluttede sig for at lave – i hvert fald i første fase – ufinansierede skattelettelse. Men det gør altså indtryk, kan jeg forstå – man lytter i al fald, og det gør indtryk – men hvad betyder så det indtryk, man har fået af det? Giver det anledning til, at man fortsat

skal overveje, om der skal laves ændringer i de lovforslag, der er en følge af finanslovaftalen?

Kl. 15:23

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:23

Erling Bonnesen (V):

Det er altid en glæde at kunne behandle lovforslag, når vi netop har et rigtig godt og stærkt udgangspunkt for det, og det er jo lige præcis det, vi har med danmarkshistoriens suverænt største kommune- og velfærdsbudgetter – så man har noget at arbejde med.

Lad mig også lige replicere på spørgsmålet om ufinansierede skattelettelser. Det er jo ikke korrekt, for de er fuldt finansierede; der vil jo ikke gå en eneste krone fra velfærd, og det er jo fuldt ud dokumenteret. Så vi må ligesom sige, at de påstande blafrer lidt i vinden.

Det kan jo også undre lidt, at Det Radikale Venstre også begynder at ville genindføre skatter for andre dele af den kommunale sektor, i hvert fald har ordføreren jo selv nævnt regionerne. Så man må jo spørge: Hvor går grænsen for nye skattestigninger? Vi ønsker det ikke, og det er der heller ikke behov for.

Kl. 15:24

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Per Clausen.

Kl. 15:24

Per Clausen (EL):

Jeg bemærkede, at hr. Erling Bonnesen talte meget varmt om det kommunale selvstyre og det meget udbredte decentrale styre, der findes i Danmark. Synes hr. Erling Bonnesen ikke, at det på den baggrund er underligt at opleve, at man kan høre både formanden for KL og formanden for Danske Regioner klart sige, at de jo ikke er i stand til at indgå overenskomster med deres modparter på arbejdsmarkedet, som koster mere end det, de kan få, om jeg så må sige, tilladelse til fra regeringens side? Altså, er det et decentralt styre, når man har en konflikt på det offentlige område, hvor den ene af overenskomstens parter er bastet og bundet?

Kl. 15:25

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:25

Erling Bonnesen (V):

I overensstemmelse med god dansk tradition skal jeg som politiker på nuværende tidspunkt

overhovedet ikke blande mig i overenskomstforhandlingerne, de skal have lov til at køre; der er tradition for, at arbejdsmarkedets parter ordner deres sager. Det tror jeg også på at de vil gøre denne gang, så det synes jeg ikke vi skal gå ind i, men lade dem passe deres arbejde stille og roligt.

Så er det jo i øvrigt helt naturligt, at de, der repræsenterer den kommunale sektor, regionerne, forsøger at gøre det så godt som muligt, fordi det nu engang er det, de er sat i verden for, og det er derfor, der også skal føres nogle forhandlinger efterfølgende om økonomi og opgaveløsning og andre ting. Så det fungerer egentlig meget godt.

Kl. 15:25

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Per Clausen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:25

Per Clausen (EL):

Jeg vil spørge hr. Erling Bonnesen, om det, han siger nu, er, at de aftaler, som KL og Danske Regioner laver med deres modpart, er aftaler, som man i givet fald vil tage til efterretning fra folketingsflertallets og regeringens side og sørge for at der er økonomi til, eller om det er sådan, at det forslag til vedtagelse, som hr. Erling Bonnesen har læst op, i virkeligheden blander sig i overenskomstforhandlingerne ved at sige, at der ikke er råd til at give en krone mere end den ramme, som staten har lagt.

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:26

Erling Bonnesen (V):

Jeg må fuldstændig afvise, at vi overhovedet blander os i overenskomstspørgsmålene, og forhandlingerne får lov til at køre i overensstemmelse med den gode danske model og tradition. Det skal de have lov til. Og så er det fuldt naturligt, at man sådan starter op på nogle forhandlinger med at prøve ligesom at få markeret nogle positioner og nogle ønsker, og det er det, man så bringer med sig ind til forhandlingsbordet. Det har bare ikke noget med overenskomstforhandlingerne at gøre.

Kl. 15:26

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:26

Rasmus Prehn (S):

Jeg vil gerne vende lidt tilbage til de her mange Venstreborgmestre og Venstrestyretsmedlemmer, som har skrevet ind til Kommunaludvalget og skrevet til os som folketingsmedlemmer, hvor de jo er ret kritiske over for de her straffeaktioner, som man er ved at vedtage fra Venstres side i Folketinget. Venstres ordfører siger, at man jo altid lytter. Samtidig siger Venstres ordfører også, at det simpelt hen er historisk store budgetter osv., man arbejder med. Er det de her Venstrefolk i de kommunale led, der er helt urimelige? Er det dem, der er helt galt på den? Er det dem, der har mistet jordforbindelsen? Er det det, der er hilsenen til de kommunale rødder i Venstre fra Venstres kommunalordfører, nemlig at de er helt urealistiske? Er det meldingen i dag?

Kl. 15:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:27

Erling Bonnesen (V):

Jeg har fuld forståelse for, at enhver borgmester og kommunalpolitiker uanset partifarve arbejder så godt som muligt med de opgaver, de nu har, og fremfører deres synspunkter i en opstart som sådan lidt retorisk stammedans som start på at få sig positioneret så godt som muligt som tilgang til forhandlingsbordet. Men jeg noterer mig så også her og nu sådan lige på det sidste, når vi nærmer os til forhandlingsbordet, at flere borgmestre – faktisk temmelig mange – begynder at sige: Der er nok noget om, at vi er nødt til at gå lidt ind i den her dialog med at prøve at få overholdt budgetterne i fremtiden, for det er jo nødvendigt. Nu mangler vi så bare at få de sidste med, fordi det jo er vigtigt at kunne fastholde aftalemodellen fremover, altså, at det bliver den samlede kommunale sektor, der går med. Men jeg noterer mig faktisk, at der allerede nu tilsyneladende ser ud til at være et stort flertal blandt borgmestrene i hele landet til at støtte op om, at vi skal have en dagsorden, der siger, at nu fremover skal man til at overholde de her budgetter, og at det heller ikke er helt umuligt, når man nu får kigget efter, hvor mange værktøjer der rent faktisk er lagt i værktøjskassen til dem, senest også med forslaget om en effektiviseringshandlingsplan.

Kl. 15:28

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Rasmus Prehn for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:28

Rasmus Prehn (S):

Nu tør det nok antydes, at der er tale om andet end sådan indledende rituel stammedans i det, som Venstres kommunalbestyrelsesmedlemmer og borgmestre skriver til os. Jeg står her med et brev fra Erik Fabrin, som er fremtrædende Venstreborgmester, men også formand for Kommunernes Landsforening, og det er jo altså ikke kun rituel stammedans, der bliver givet udtryk for her. Han beskylder direkte regeringen for aftalebrud, idet man, da man lavede kommuneaftalen i sommer, ikke havde et loft over anlægsudgifterne. Det har man lige pludselig tryllet frem til lejligheden her senere for at dæmpe den økonomiske udvikling i kommunerne. Man kalder det aftalebrud. Det er jo en meget hård beskyldning. Hvad siger Venstres ordfører til, at en meget fremtrædende Venstreborgmester, formanden for Kommunernes Landsforening, Venstremanden Erik Fabrin, kommer med den her beskyldning og kalder det aftalebrud?

Kl. 15:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:29

Erling Bonnesen (V):

Jamen her sådan midt i analysefasen, opstartsfasen kan vi jo så kalde den, er det jo fint nok, at man får sine synspunkter frem, så vi kan få fundet ud af, hvad der rent faktisk er fup og fakta, og der er det jo også efterfølgende blevet afvist, og det kan jeg så gøre igen, at der ikke er tale om aftalebrud. Det, der er overskriften, er faktisk aftaleoverholdelse, og at man skal begynde at vise ansvarlighed for tingene, for det er rent faktisk slutresultatet på bundlinjen, nemlig at hvis man overholder de højere budgetter, som man nu har fået lov til at køre med, kommer der ingen sanktioner, for så er der jo ikke behov for det.

Kl. 15:30

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Flemming Bonne.

Kl. 15:30

Flemming Bonne (SF):

Hr. Erling Bonnesen fortæller nu igen – jeg har hørt det nogle gange efterhånden – at vi opererer med de suverænt største udgifts- og vel-

færdsbudgetter nogen sinde, og at vi i Danmark har det mest decentrale system.

Jeg vil gerne i den anledning spørge, om ikke vi kan være enige om, at vi også har det suverænt største udgiftspres nogen sinde, et udgiftspres, som er affødt af en ufinansieret kommunalreform, som jo i virkeligheden er danmarkshistoriens største fusion, og som jeg forstår regeringen forventer vil køre i løbet af ganske få år, især når den ikke har fået fuld dækning for de her udgifter, der er i forbindelse med reformen. Er det rimeligt?

Kl. 15:31

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:31

Erling Bonnesen (V):

Jeg er da meget glad for, at SF's ordfører også kvitterer for og anerkender, at vi nu har danmarkshistoriens største kommunebudgetter. Og lad mig så lige gå lidt tættere på det med hensyn til kommunalreformen og gennemførelsen af den. Den er netop lige præcis gjort til genstand for en forhandling tidligere i forbindelse med økonomiaftaler mellem KL og regeringen, og der har man udregnet, at det var sådan og sådan, den kage skulle skæres, så beløbene er med, og der er foretaget afregning, og der er også foretaget afregning således, at når kommunerne nu kommer godt i gang med – hvad de jo er kommet godt i gang med mange steder – at begynde at indhøste gevinsterne, får man selvfølgelig lov til at beholde dem i kommunerne. Der har KL jo også selv beregnet, at der faktisk er adskillige milliarder kroner at gå efter. Så er det fuldstændig rigtigt, at når man gennemfører en stor reform, kan man ikke få alle resultaterne på bordet fra dag et, men så er der til gengæld også noget at gå efter i de kommende år, så det ser vi jo frem til.

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Flemming Bonne for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:32

Flemming Bonne (SF):

Så vil jeg spørge om noget andet. Synes hr. Bonnesen, at det er rimeligt at forhandle på den måde, at man betragter de 98 kommuner under et, det vil sige, at man i en forhandlingssituation siger, at kommunerne er én kommune, og derved overlader til kommunernes interesseorganisation, KL, at tage ansvaret for det fordelingspolitiske element, som der jo ligger i at få fordelt, så-

ledes at alle kommuner er i stand til at håndtere opgaven og levere velfærd?

Kl. 15:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:32

Erling Bonnesen (V):

Jeg synes, at vi har et rigtig godt aftalesystem, og jeg noterer mig i øvrigt, at det synes langt de fleste kommuner også. Jeg tror, at alle kommuner synes det, for argumenterne er jo velkendte fra de forskellige kommunemøder, nemlig at man rent faktisk ønsker at fastholde det, for det er på den måde, man får den største lokale indflydelse. Så er det jo rigtigt, at der er noget teknik i det, når man laver forhandlingerne. Man kan jo ikke sidde og forhandle samlet med rigtig mange kommuner. Så er der jo en god mekanisme og en god procedure for det, og det er selvfølgelig ud fra det, at begrebet kommunerne under ét skal findes. Det er så også derfor, når man får det hele lagt sammen, at man så kan konstatere, at man nu har – som vi var inde på tidligere – gode budgetter til at gennemføre de lokale opgaver med.

Kl. 15:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Karl H. Bornhøft for en kort bemærkning.

Kl. 15:33

Karl H. Bornhøft (SF):

Jeg kan forstå på Venstres ordfører, at der er meget fokus på de offentlige investeringer og kvalitetsreformen. Jeg kan også forstå, at der fra Venstres side lægges meget vægt på, at der sker et kolossalt løft med den kvalitetsfond på 50 mia. kr., der skal være med til investeringer over de næste 10 år til nybyggeri og hospitaler og den slags ting.

Som der bliver gjort opmærksom på, er de her 50 mia. kr. over 10 år, og det betyder så også, at det er 5 mia. kr. om året. Hvis man ser på det og går ind og ser på de store behov, der er, f.eks. på skoleområdet, må man sige, at det bestemt også er nødvendigt.

Hvis man gør sig den ulejlighed, som Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har gjort, nemlig at gå ind og se på 2015-planen, altså den plan, som regeringen har arbejdet med hele tiden, vil man kunne se, at der er et forbrug på 48 mia. kr., og det vil sige, at der i virkeligheden kun er et løft på 2 mia. kr. over de næste 10 år.

Kan Venstres ordfører bekræfte, at det er sådan, virkeligheden hænger sammen?

Kl. 15:34
Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
 Så er det ordføreren.

Erling Bonnesen (V):

Spørgeren har fuldstændig ret i, at vi har stor fokus på at få aftalt gode budgetter til at videreudvikle velfærdssamfundet med. Det er jo af gode grunde, at uafhængige økonomer har sagt: Jamen pas nu på, I går lige til grænsen af, hvad kapaciteten og samfundsøkonomien kan bære.

Det hele skal jo ikke køres ud over et år, og derfor er det lige præcis, at man laver en 2015-plan, så man har mulighed for en prioritering og en styring, således at man set over tid kan få både den samlede samfundsøkonomi til at hænge sammen, en statslig planlægning og selvfølgelig en kommunal planlægning, så man kan tage højde for dårlige toiletter på skolerne, klimainvesteringer og andre gode ting, som er på den kommunale dagsorden. Det handler lige præcis om at få de der forskellige ting til at spille sammen, og det ser det jo rent faktisk også ud til at gå helt godt med.

Kl. 15:35
Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Karl H. Bornhøft.

Kl. 15:35
Karl H. Bornhøft (SF):

Jeg kan forstå, at Venstres ordfører vælger ikke at svare på spørgsmålet, og det er selvfølgelig helt i tråd med de fritvalgstider, vi lever i. Det vil jeg da godt medgive.

Jeg vil så i den her sammenhæng spørge ordføreren: Når vi nu står i en situation, hvor ordføreren på Venstres vegne konkluderer, at kommunerne otte ud af ti gange ikke har overholdt de rammer, der er indgået aftaler om, og ordføreren så tager med i sine overvejelser, at der jo rent faktisk er mange Venstrestyrede kommuner, kan ordføreren så give mig en sammenhængende forklaring på, at Venstres folk her i Folketinget er i stand til at overholde de ting, mens de repræsentanter, som Venstre har sendt ud i kommunerne, overhovedet ikke kan løse den opgave?

Kunne man måske oven i købet overveje i Venstre at skifte, for det ville jo være en lykke, når man har så dygtige folk, at man kunne flytte dem ud i kommunerne, så de rent faktisk kunne få det til at hænge sammen?

Kl. 15:36
Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
 Så er det ordføreren.

Kl. 15:37
Erling Bonnesen (V):

Jamen det er faktisk ikke så svært, for når man har kommuneøkonomiforhandlingerne, har man en søjle for de samlede udgiftsaktiviteter i kommunerne. Det bliver rigtig mange milliarder, det har faktisk aldrig før været så mange milliarder, som det er nu. Og så får man det også til at hænge sammen på indtægtssiden, så tingene balancerer.

Nøjagtig det samme er det faktisk, man skal til at foretage fuldt, helt og konsekvent i kommunerne, sådan at tingene kommer til at balancere. Inde i de søjler er der nemlig gode muligheder for at foretage sine prioriteringer, effektiviseringer og omlægninger, sådan at man også får en god lokal indflydelse på det. At SF har nogle andre usammenhængende regnemetoder, vælger jeg så ikke at bruge min tid på.

Kl. 15:37
Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 15:37
Line Barfod (EL):

Det må være skønt for ordføreren at kunne stå og sige, at i forhold til kommunerne og regionerne er det jo aftaler, de selv har indgået, og i forhold til overenskomstkonflikt på det offentlige arbejdsmarked er det jo aftaler og slet ikke noget, som ordføreren overhovedet skal blande sig i på nogen som helst måde.

Men virkeligheden er jo bare, at Venstre har blandet sig, at Venstre har lavet en styring af kommuner og regioner, hvor der ikke er tale om forhandlinger om rammen, men om diktat, og hvor det er indrettet på en måde, så man ikke i regionerne har selvstyre til f.eks. at kunne indgå en overenskomst, men så det er finansministeren, der sidder med vetoretten, hvilket jo f.eks. har betydet, at regionerne ikke har kunnet vælge at bruge vikarlønningerne til at lave lønløft.

Hvis Venstre mener, at man skal have muligheden for at afslutte overenskomstforhandlingerne og man skal have retten til selv at forhandle ude i regionerne, må Venstres ordfører jo gøre noget ved det. Vil Venstres ordfører det?

Kl. 15:38
Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:38

Erling Bonnesen (V):

Jamen jeg vil ikke blande mig i overenskomstforholdene, og det tror jeg i øvrigt også at arbejdsmarkedets parter ville betakke sig for. Jeg kan så forstå, at Enhedslisten gerne vil lave topstyring af det, og det skal jeg ikke blande mig i, men det vil vi ikke gøre.

For så vidt angår aftalesystemerne, har jeg noteret mig med stor tilfredshed, at man i kommunerne og regionerne gerne vil fastholde det system, som man har nu, og videreudvikle det. Det glæder da mig som Venstremand, at man vil det.

Kl. 15:39

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det er fru Line Barfod for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:39

Line Barfod (EL):

Venstre har lavet topstyring. Regionerne må ikke indgå en overenskomstaftale, uden at finansministeren har godkendt den. Derfor er spørgsmålet, om Venstre ønsker, at regionerne skal kunne indgå en aftale med Sundhedskartellet, skal kunne få løst konflikten og have noget mere selvstyre, eller om Venstre vil holde fast i, at man ikke må løse konflikten ude i regionerne, og at finansministeren skal bruge sin vetoret til at sige nej. Det er jo det, der er spørgsmålet. Det er Venstre, der har indført topstyring, og derfor bliver Venstre også nødt til at svare på spørgsmålet her i Folketingssalen.

Kl. 15:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:40

Erling Bonnesen (V):

Jeg kan afvise påstanden om topstyring i den forklaring, som fru Line Barfod fremlægger her. Og så må jeg bare endnu en gang gentage, at vi ikke ønsker at blande os i overenskomstforholdene, det står fuldstændig fast. Jeg har stor tiltro til, at arbejdsmarkedets parter nok selv skal ordne det, når de når så langt.

Jeg har også stor tiltro til, at man selvfølgelig både i kommuner og regioner får sine budgetter til at hænge sammen, for det, der også kommer signaler om nu, er, at man godt kan se, at der er behov for, at der skal være en sammenhæng mellem de lokale budgetter og så de nationale, samlede budgetter for landet. Når kommunerne nu står for cirka halvdelen af det og regionerne

også står for noget, kan det jo ikke bare få lov til at være to løsrevne verdener. Man kan jo ikke bare sige, at den ene del af samfundet kan få lov at melde sig ud og køre los. Selvfølgelig er der en sammenhæng.

Kl. 15:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra fru Lene Hansen.

Kl. 15:40

Lene Hansen (S):

En gang imellem får man en fornemmelse af, at både ministeren og Venstre mener, at de overskridelser, som har fundet sted i de kommunale budgetter, er sket på grund af uansvarlighed og slendrian, og fordi folk ikke har været deres opgave voksen. Det er en forklaring, som jeg meget gerne vil tage meget stærkt afstand fra. Jeg synes, at især Venstres ordfører og ministeren måler et billede op af, at det her kun handler om ond vilje fra de kommunale politikeres side.

Kunne en del af forklaringen ikke også være, at regeringen og støttepartiet igennem tiden har givet så mange løfter til befolkningen om forbedringer på servicedelen, at det er meget, meget svært for en kommunalpolitiker at forstå, at man så ikke også får penge med til at løse opgaven?

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 15:42

Erling Bonnesen (V):

De påstande, som spørgeren her lægger frem, må jeg sådan stille og roligt afvise. Men fakta er jo, at der igennem en lang, lang årrække, også tilbage i SR-regeringens tid, var sådan en kamp, kan man næsten sige, fra den daværende finansministers side for også at få overholdt budgetterne. Men der havde ligesom udviklet sig en kultur, der gik ud på, at man fik aftalt nogle budgetter, men at man kørte sådan lidt ud over rabatterne og stregerne på dem, og så gik det nok alligevel. Det var sådan ligesom blevet lidt en kultur, og der er vi så nået til nu, at vi er nødt til at prøve at få det her til at hænge sammen, og derfor er jeg også glad for, at man nu også i den kommunale sektor selv anerkender det – eller er på vej til det.

Kl. 15:42

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Fru Lene Hansen for den sidste korte bemærkning.

Lene Hansen (S):

Når nu ordføreren står og siger, at der aldrig nogen sinde har været så mange penge i de kommunale budgetter, er det så en sandhed, der kan holde vand? Er det sådan, at det punkt på budgetterne, der hedder pris og løn, er steget lige så meget, som det er i det øvrige samfund minus en eller anden procentdel? Hvor meget er reelle serviceforbedringer til borgerne, som de kan mærke?

Vi kan læse i medierne, at der er borgmestre, som åbent udtaler: Vi er blevet nødt til at svigte indsatsen for de svageste borgere i vores kommune, fordi vi ikke har penge til at løfte opgaven. Hvordan skal man egentlig forstå det skisma, at ordføreren står og siger, at der aldrig har været så mange penge i systemet, og at borgmestrene siger, at de bliver nødt til at svigte de svageste? Det gør man jo kun i yderste nød, når man netop ikke har økonomi.

Kl. 15:42

i det kommunale selvstyre, og sige, at det ikke er tilfældet. Det er ikke sådan, kommunerne skal opleve den situation, som de er i. Kommunerne har aldrig haft videre rammer, end de har i dag, hverken på anlægsdelen eller servicedelen.

De har samtidig i forbindelse med reformen, hvor amterne blev nedlagt og regionerne fik færre arbejdsområder, overtaget ansvaret for en lang række nye områder. Så man kan på den måde sige, at kommunerne faktisk i det traditionelt sete kommunale selvstyre aldrig har haft flere interesseopgaver at varetage, end de har netop nu. Det er ikke en påstand; det er et faktum.

Så vil jeg gerne sige, at det, man måske kan sige er baggrunden for den her forespørgsel, mere er det traditionelle med, at man fra visse partiers side er utilfreds med den økonomiaftale, der blev indgået i år, og hvor visse dele af den gælder for årene frem, specielt økonomidelen og aftalesystemet. Jeg vil gerne sige, at aftalesystemet stod, hvad enten man kan lide det eller ej, ved en skillevej, hvor man måtte tage stilling til, om man var interesseret i at fortsætte med, at det skulle være kollektivt, eller om man ville gå væk fra det og sige, at det nu skulle være individuelle aftaler mellem KL og regeringen og de enkelte kommuner.

Kl. 15:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:43

Erling Bonnesen (V):

Der er mere økonomi og reel fremgang i budgetterne over tid. Helt kort er det rent faktisk sådan, at man først starter med at pris- og lønfremskrive budgetterne, og det giver så et vist løft. Derudfra foretager man sine forhandlinger: Hvilke nye tiltag, hvilke nye ting skal der sættes oven på budgetterne? Altså reel fremgang, og det ligger også i milliardklassen. Så der er tale om flere penge, også flere reelle penge, selv efter fremskrivningen.

Kl. 15:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der ikke flere korte bemærkninger til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken. Så er det Dansk Folkepartis ordfører, og det er hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:44

(Ordfører)

Hans Kristian Skibby (DF):

Hvis man skal tage udgangspunkt i den formulering, som ligger til grund for den her forespørgsel, synes jeg måske nok, at vi allerede nu er kommet lidt langt ud ad tangenten med hensyn til, hvad der egentlig spørges til og der egentlig skal svares på af ministeren.

Fra Dansk Folkepartis side vil vi gerne tilbagevise, at der er, sådan som det i hvert fald postuleres i forespørgselsteksten, indskrænkninger

Kommunerne har jo haft en interesse i at fortsætte med det kollektive, og det har vi selvfølgelig også haft en interesse i fra Folketingets side, men hvis man kigger på historien, kan vi tydeligt se, hvis vi ser på de år, vi har bag os, at der har været utrolig mange år, hvor man ikke har set ret meget på de her budgetter, efter de var godkendt og trykt. Så blev de lagt ind på hyl- den, og så så man ikke på dem, før året var gået, hvor man kiggede på, hvordan det så egentlig så ud i kommunen med at overholde sine aftaler. Det har altså været et stort problem for kommunerne, når det gælder serviceudgifterne, men selvfølgelig også på anlægssiden.

Vi har så fra et flertals side her i Folketinget valgt at sige, at vi altså er nødt til at forholde os til det. Hvis vi fortsat skal have en nogenlunde troværdighed i den måde, som vi gennemfører vores aftalesystem på, er vi også nødt til at sikre, at de aftaler, der bliver indgået, er aftaler, der gælder begge veje. Det er sådan set det, der er hele omdrejningspunktet i den del af økonomiaftalen, som blev indgået tidligere på året.

Jeg vil gerne sige, at vi netop i sidste uge har haft et borgmestermøde, hvor vi så, at borgmestrene i vid udstrækning accepterer spilleregler-

ne og siger, at de sådan set er indstillet på at overholde den her aftale, og at de vil gøre et forsøg på at lave en solidarisk aftale, som sikrer, at de kommuner, der har svært ved at overholde den, kan få lidt luft, og at andre så ikke skal have det. Det er sådan set sund fornuft, at kommunerne prøver at øge dialogen med hinanden i forbindelse med indgåelse af de økonomiaftaler, som KL har lavet på vegne af kommunerne. Det vil jeg på Dansk Folkepartis vegne i hvert fald gerne kvittere for. Det har været positivt.

Jeg vil også gerne sige, at specielt Socialdemokraternes ordfører, hr. Rasmus Prehn, var inde på meget i sin ordførertale, og meget af det havde med folketingsvalgkampsemner at gøre, det havde med udligningsreform, det havde med strukturreform osv. at gøre. Jeg synes ikke, at det havde så meget med dagsordenspunktet at gøre, men det er måske mig, der er lidt for gammeldags, for jeg vil gerne henholde mig til det, der står i den enkelte forespørgselstekst.

Jeg synes, at vi er nødt til at fokusere på, at vi faktisk ikke har lavet en aftale, der tager noget fra kommunerne. Det er ikke en ramme, som man tager penge fra. Det er ikke noget med, at vi har sagt, at de aftaler og budgetter, der er lavet på anlæg og service, vil vi tage x antal procent fra. Nej, det er sådan set kommunernes egne økonomiaftaler, som de blot er blevet forpligtet på at de selvfølgelig skal gøre, hvad de kan, for at overholde. Der er ikke blevet trukket nogen midler fra.

Det er ligesådan på anlægssiden, hvor der faktisk er et budget på 17 mia. kr., og det er 2 mia. kr. mere end i 2007, og hvor man oven i købet har været så venlig at tage hele jordforsyningsdelen med at købe jord ud og samtidig har sagt, at ældreboligområdet osv., servicearealer, også er fritaget i den her proces.

Samlet set må man sige, at det faktisk er en aftale, som kommunerne kan være godt tilfredse med.

På den baggrund skal jeg meddele, at Dansk Folkeparti selvfølgelig kan bakke op om det forslag til vedtagelse, som vi selv har været med til at fremsætte.

KL 15:50

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Der er foreløbig tre korte bemærkninger. Det er først fru Line Barfod.

KL 15:50

Line Barfod (EL):

Forespørgslen handler jo bl.a. om det kommunale selvstyre, og hr. Hans Kristian Skibby har

selvfølgelig ret i, at man ikke direkte skærer ned over for kommunerne. Men man giver jo ikke kommunerne penge nok til at løfte de kommende opgaver og heller ikke penge nok til at løfte den store udfordring, der ligger i at skaffe nok medarbejdere i fremtiden og sikre, at man kan give dem en løn, der gør, at de bliver der og tager sig af vores ældre og vores børn.

Derfor vil jeg gerne høre, om Dansk Folkeparti vil leve op til sine valgløfter og til løfterne fra sidste sommer om, at man mener, der skal et lønløft til, og dermed også bruge det flertal uden om regeringen, der jo så ville være, til at sikre, at der kommer flere penge; eller om Dansk Folkeparti vil stemme for en lockout i kommunerne og her i Folketinget vil være med til at stemme for et indgreb, når det viser sig, at i hvert fald regionerne ikke må sprænge den ramme, som regeringen har sat.

KL 15:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

KL 15:51

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg har altså meget svært ved at se, hvad de spørgsmål, der blev stillet af Enhedslistens ordfører, fru Line Barfod, har med dagsordenen at gøre. Hvis man skal forholde sig til en aktuel konflikt, der foregår ude på Christiansborg Slotsplads eller andre steder, eller til, om andre skal give mandat til lockout, har det ikke noget som helst at gøre med den forespørgselsdebat, vi har her. Den drejer sig om kommunernes økonomi for 2009, og det synes jeg måske Enhedslisten skulle prøve at fokusere på.

Jeg har bemærket, at i flere af de spørgsmål, der er stillet fra Enhedslistens side i dag, har man taget udgangspunkt i helt andre ting end dem, der egentlig er dagsaktuelle herinde. Jeg siger ikke, de ikke er dagsaktuelle uden for Christiansborg Slot, men herinde synes jeg altså, vi har andre spørgsmål at tage stilling til. De spørgsmål, vi bør svare på, skal have med dagsordenen at gøre, så jeg kan ikke svare på spørgsmålet.

KL 15:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det fru Line Barfod for yderligere en kort bemærkning.

KL 15:51

Line Barfod (EL):

Jeg går ud fra, at hr. Hans Kristian Skibby er enig i, at kommunalt selvstyre har meget at gøre med, hvorvidt kommunerne og regionerne har

ret til at indgå overenskomster med deres medarbejdere, eller det bliver dikteret af regeringen, hvilken ramme man har at forhandle om. Jeg går også ud fra, at hr. Hans Kristian Skibby er enig i, at spørgsmålet om, hvor mange penge der er til at give til et lønloft, har noget at gøre med, hvor mange penge der gives i kommuneaftalerne, der jo ikke er aftaler, når vi snakker om størrelsen af beløbet, men er diktater fra regeringen og Dansk Folkeparti.

Derfor er det jo ret relevant at vide, hvad Dansk Folkeparti vil gøre, for det er Dansk Folkeparti, der sidder med det afgørende mandat. Vil Dansk Folkeparti stemme for, at der skal gives et lønloft, sådan som man lovede sidste sommer og under valgkampen, eller vil Dansk Folkeparti stemme for, at der ikke må bruges en krone mere i kommuner og regioner, og at der skal laves et regeringsindgreb?

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:53

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg vil gerne sige endnu en gang, at det jo altså er sådan, at ordføreren har stillet et spørgsmål om, hvorvidt vi vil støtte en lockout. Jeg kan altså ikke se, at det har med eksempelvis kommunernes økonomi for 2009 at gøre.

Så vil jeg gerne sige, at man skal have respekt for aftalesystemet, og når der pågår en konflikt, som er lovligt varslet osv., skal vi ikke begynde at blande os i den her fra Folketingets talerstol. Det er der andre der kan gøre, når den tid kommer, men i dag får ordføreren ikke noget svar fra mig om, hvorvidt man vil det ene eller det andet. Der er en lovligt varslet konflikt i gang, og det har vi som politikere altså at respektere, lige så vel som alle de mennesker, som er blevet berørt af konflikten i deres dagligdag, også langt hen ad vejen accepterer den.

Kl. 15:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Den næste korte bemærkning er fra hr. Per Clausen.

Kl. 15:53

Per Clausen (EL):

Nu er det jo bare sådan, at hr. Hans Kristian Skibby ikke foretager sig meget andet end at blande sig i overenskomstforhandlingerne. Da hr. Hans Kristian Skibby stemte for finansloven for 2008, som der jo refereres til i det forslag til vedtagelse, hr. Hans Kristian Skibby støtter, var han jo dermed med til at lægge nogle økonomi-

ske rammer for de offentlige overenskomstforhandlinger, som i dag binder regionerne og KL.

Når hr. Hans Kristian Skibby lægger op til nogle rammer for, hvordan kommunernes økonomi skal være i 2009, gør han det samme, og derfor findes der faktisk ikke noget mere passende tidspunkt end i dag til at diskutere her i Folketinget, hvad det er for nogle rammer, som Dansk Folkeparti vil binde Kommunernes Landsforening og Danske Regioner inden for i forhold til de overenskomstforhandlinger, der pågår nu.

Kl. 15:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:54

Hans Kristian Skibby (DF):

Altså, spørgsmålet kan da være vældig interessant, men jeg kan ved den søde grød ikke se, hvad det har med sagen her at gøre. Det er en eksisterende, lovligt varslet konflikt, som foregår, og så vælger Enhedslistens to repræsentanter her i salen at stille spørgsmål om noget, som ikke har noget med dagsordenspunktet at gøre. Det synes jeg mildest talt virker lidt underligt, og jeg kan ikke se, hvorfor jeg skal svare på sådan nogle spørgsmål, så det gør jeg ganske simpelt ikke.

Kl. 15:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

For god ordens skyld skal jeg sige, at forretningsordenen ikke siger noget om, at man hverken er tvunget til at svare på spørgsmål, som man synes er rimelige og relevante, eller som man synes er det modsatte. Det er op til ordføreren selv.

Så er det hr. Per Clausen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 15:55

Per Clausen (EL):

Jeg tænkte nok, det er sådan, det er skruet sammen, for det forklarer mange af de svar, jeg har fået gennem tiderne.

Men så vil jeg spørge hr. Hans Kristian Skibby: Mener hr. Hans Kristian Skibby ikke, der skal være sammenhæng mellem de valglofter, man afgiver, og så den konkrete politik, man fører? Når nu Dansk Folkeparti i valgkampen talte om, hvor vigtigt det var, at der var penge i overenskomsterne til et løft til de offentligt ansatte, primært inden for sundheds- og plejehøjder, er det så ikke underligt, at Dansk Folkeparti hverken bruger finanslovforhandlingerne eller

diskussionerne om kommunernes økonomi til at indfri det løfte? Hvornår indfries det så?

Kl. 15:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:56

Hans Kristian Skibby (DF):

Altså, eksempelvis kan jeg da nævne, at man jo fremrykkede nogle puljemidler, som gjorde, at folk kunne få et her og nu-løft. Det var sådan set noget, der lå inden for en aftale, hvor også Socialdemokraterne var med.

Men jeg vil gerne sige, at principielt synes jeg, det er forkert, at vi drager overenskomstspørgsmålet ind i denne dagsaktuelle forespørgselsdebat, som drejer sig om kommunernes økonomi i 2009. Jeg synes måske, man skulle prøve at tage udgangspunkt i nogle af de ting, som er mere aktuelle end dem, som Enhedslisten tilsyneladende prøver at sætte fokus på ved at stille de spørgsmål, som de stiller.

Kl. 15:56

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Rasmus Prehn.

Kl. 15:56

Rasmus Prehn (S):

Nu kan jeg godt høre på Dansk Folkepartis ordfører, at man skal passe på, hvad man spørger om her, for der er virkelig censur på. Men jeg har nu tænkt mig at spørge til noget, som ordføreren sagde i sin ordførertale. Så jeg håber, det går an.

Ordføreren sagde, at det kommunale selvstyre aldrig har været større – det har simpelt hen aldrig været større. Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvor Dansk Folkepartis ordfører dog har det fra. Læser Dansk Folkepartis ordfører ikke alle de breve, der kommer fra kommunerne rundt omkring, hvor man jo netop kommer med en lang klagesang over den politik, som bl.a. Dansk Folkeparti fører på det her område. De føler sig virkelig udsat for et overgreb på det kommunale selvstyre.

Man har jo altså fremsat tre lovforslag, hvor man kigger kommunerne over skulderen, når de lægger budget. Man vil bestemme i forhold til deres skatteudskrivning, og man straffer dem, hvis de bryder med anlægsloft osv. Der er tale om en lang straffeekspedition. Kommunerne har overhovedet ingen oplevelse af, at de er blevet mere selvstyrende som kommuner.

Er det, fordi Dansk Folkeparti ikke har så mange byrådsmedlemmer, at Dansk Folkepartis

ordfører kan sige sådan noget her i salen? Eller hvor kommer det fra? For det må da være grebet fuldstændigt ud af den blå luft, i forhold til hvordan virkeligheden bliver oplevet ude i kommunerne.

Kl. 15:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 15:57

Hans Kristian Skibby (DF):

Man kan i hvert fald konkludere, at hr. Rasmus Prehn virkelighed udelukkende dannes ud fra, hvad han læser i klagebreve fra kommunale borgmestre og andre. Måske skulle man hos Socialdemokraterne prøve at udvide sin horisont lidt. Det er bare et godt råd, for der findes også en anden virkelighed end den, som borgmestre og deres kommunaldirektører, som har forfattet borgmestrenes breve, prøver at beskrive over for eksempelvis hr. Rasmus Prehn som kommunalordfører. Sådan er det jo.

Mange af os, der sidder her i Folketinget, har jo selv en baggrund som kommunalpolitikere, og vi har igennem mange, mange år i den grad været vant til, at uanset hvilken aftale, man har lavet, har der været nogle, der skulle beklage sig over, at lige nøjagtig det og det emne ikke var blevet tilgodeset i aftalen. Og at der ikke var tilstrækkeligt med midler til at løse de og de opgaver. Sådan har det altså altid været i kommunerne. Og jeg tror faktisk, at kommunerne stadig ville synes, der var for lidt, selv om vi havde lavet en endnu mere løs aftale. Sådan er virkelighedens verden altså, og det er man nødt til at acceptere. Jeg vil da anbefale Socialdemokraterne at prøve at lade være med at kigge alt for meget på de breve, de har fået, og som jo – ifølge ordføreren selv – er en lang klagesang, og i stedet prøve at kigge på, hvad der faktisk reelt og konkret står i den aftale, der er blevet indgået.

Kl. 15:59

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Inden hr. Rasmus Prehn får den næste korte bemærkning, vil jeg i anledning af den debat, der har været om, hvad forespørgslen indeholder eller ikke indeholder, sige, at der i Folketinget er tradition for, at der er ganske vide grænser. Det er klart, at hvis man fuldstændig går uden for forespørgslen, vil formanden gribe ind. Og det føler jeg ikke, man indtil nu har gjort.

Så er det hr. Rasmus Prehn for endnu en kort bemærkning.

Rasmus Prehn (S):

Tak for denne præcisering fra formandens side. Det gør jo, at man er lidt mere tryk, når man skal til at stille spørgsmål.

Men det er naturligvis ikke sådan, at vi fra Socialdemokratiets side alene forholder os til, hvad der bliver sagt i den kommunale verden; vi lader os inspirere fra mange steder. Men når det er sådan, at der kommer en fuldstændig entydig kritik fra den kommunale verden – fra Dansk Folkeparti over Venstre og Konservative til Socialdemokratiet, SF, De Radikale og Enhedslisten – så virker det, som om at der er et eller andet galt. Normalt oplever man jo, at der kan være politiske forskelle, men her er alle kommunalpolitikere enige om, at der altså er noget, der er helt galt. Det kommunale selvstyre lider overlast på grund af det her. Det må da gøre en form for indtryk på Dansk Folkepartis ordfører.

Men det er jo ikke kun en eller anden følelse af, hvad der er rigtig – det er jo også konkret politik. Det, som det handler om, er jo, at man – på grund af, at man bl.a. har lavet det her anlægsloft – ude i de forskellige kommuner er nødt til at pille helt fantastisk gode velfærdsprojekter af budgetterne. Man må sige til forældre: Den her skolenovering bliver ikke til noget. Man må sige til folk på plejehjem: Jeres plejehjem bliver ikke renoveret. Og man må sige til skolebørn, der skal cykle i skole: Jeres cykelsti bliver ikke til noget. Altså, det er jo også et overgreb på velfærden. Gør det ikke noget indtryk?

Kl. 16:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er taletiden overskredet, hr. Rasmus Prehn! Den er groft overskredet, og derfor er det nu ordføreren, der får mulighed for at svare.

Kl. 16:01

Hans Kristian Skibby (DF):

Hvis det skulle ske, at der er en enkelt seer tilbage ude ved fjernsynsskærmene, så vil jeg da gerne berolige med, at det jo ikke er sådan, at tingene ikke bliver udført.

Hr. Rasmus Prehn siger, at plejehjemmene ikke bliver til noget; at cykelstierne ikke bliver til noget – og uha da da. Nej, det, der måske er sket nogle steder, er, at der er foretaget en økonomisk prioritering, sådan som det er sket i forbindelse med utallige andre budgetter og budgetforhandlinger i kommunerne – i hvert fald igennem alle de 10 år, hvor jeg har været med i kommunalpolitik. Så begynder man at priorite-

Kl. 15:59

re, og nogle ting på et anlægsbudget vil jo givetvis blive sat på budgettet for 2009 i stedet for 2008. Sådan må det være. Og det er der altså ikke ret meget nyt i, skulle jeg hilse og sige.

Kl. 16:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Lene Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 16:02

Lene Hansen (S):

En gang imellem, når vi har haft debatter med Dansk Folkeparti her i salen om det kommunale selvstyre, har jeg fået det indtryk, at Dansk Folkeparti egentlig gerne så det kommunale selvstyre hen, hvor peberet gror. Det kan være, at ordføreren har en anden holdning til det, men det er det indtryk, jeg har fået igennem tiden. Jeg kunne da så spørge, om Dansk Folkeparti vil gå ind for det centrale kommunale selvstyre i fremtiden, uanset at der måske kan blive behov for, at man snakker lidt tilretning af budgetterne med kommunerne undervejs. Eller er Dansk Folkeparti mere interesseret i at forstærke det regeltyranni, den overvågning og den bureaukratisering, som har været tiltagende de sidste 7 år?

Kl. 16:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:02

Hans Kristian Skibby (DF):

Allerførst vil jeg da gerne sige, at jeg ikke håber, at der er alt for meget galt i at være dér, hvor peberet gror, for der plejer at være ganske behageligt varmt og solskin osv.

Men, spøg til side, det, der sådan set er det kendetegnende ved vores indgangsvinkel til det her kommunale aftalesystem, er jo, at vi jo selvfølgelig gerne ser en frivillig aftale, hvor kommunerne i solidaritet med hinanden forhandler med regeringen og gennemfører det. Sådan har der jo været tradition for at gøre her i landet, og det er der også stadig væk, men vi har bare sagt, at det ikke er noget kardinalpunkt. Hvis kommunerne hellere vil noget andet, skal kommunerne have lov til det, og det betyder jo så eksempelvis individuelle aftaler, hvis man kan se, at man vil få mere ud af det i forbindelse med den måde, som kommunen tilrettelægger sin egen økonomi og sine egne budgetter på.

Men grundlæggende vil jeg da sige, at aftalesystemet er supergodt. Aftalesystemet er jo netop et system, som skulle kunne sikre, at når man laver en aftale, skal den også gælde begge veje. Og der kan vi altså se – hvis vi går 10 år tilbage – at i 8 år ud af 10 år har man ikke fra den ene

parts side været i stand til at overholde de aftaler. Det må man da som politiker her i Folketinget være nødt til at agere på, og det er så derfor, at vi støtter de lovforslag, som er undervejs i Folketinget.

Kl. 16:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Lene Hansen for en kort bemærkning.

Kl. 16:04

Lene Hansen (S):

Nu kan man jo være ting op på mange måder og med forskellig retorik. Jeg lagde mærke til, at ordføreren i starten påstod eller mente at vide, at kommunerne egentlig ikke laver opfølgning på det budget, som man med megen nøje og besvær blev enig om i oktober måned. Det synes jeg egentlig er noget af en påstand.

Den kommune, jeg var en del af kommunalbestyrelsen for, havde månedlige budgetopfølgninger. Det tror jeg egentlig er en meget almindelig fremgangsmåde rundt om i landskabet. Så jeg synes egentlig, at ordføreren i lighed med Venstres ordfører udtrykker en meget stor mistillid til de kommunale politikere og egentlig gør dem til en slags syndeukke for de løfter og den politik, som regeringen står for. De står jo faktisk og skal tage øretæverne for den umulige opgave, det er at administrere nogle løfter, som er givet, med nogle penge, som ikke er givet.

Kl. 16:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:05

Hans Kristian Skibby (DF):

Det var et meget indviklet spørgsmål om nogle løfter for nogle penge, som ikke var blevet bevilget. Det er jo i hvert fald sådan, at når man har lavet ekstra aftaler med kommunerne, er der fulgt penge med. Det, der blot har været problemet, har jo været, at hvis man deler pengene efter det udvidede totalbalanceprincip, DUT-princippet, har det betydet, at nogle af dem, som har haft behov for penge, ikke har fået dem, fordi kommunerne skulle ses på solidarisk, under ét, hvor man så eksempelvis har kigget på indkomstgrundlag i forhold til indbyggerantal. Og det er sådan set et problem i sig selv.

Men der vil jeg gerne sige: Det, som jeg sagde i min ordførertale i starten, var jo ikke, at kommunerne ikke også kiggede på tallene og bare puttede alle tallene ned i skuffen indtil næste år. Jeg sagde, at det, man kunne konkludere, når året var gået, var, at politikerne sådan set bare havde en rygmarvsreaktion, så de sagde: O.k.,

det overholdt vi så igen ikke lige i år, og nu er vi nødt til at kigge på næste år, og så sætter vi måske skatten lidt op. Sådan var det. Og sådan har det været i mange, mange kommuner, hvor man i stedet for at kigge på sin egen økonomi mange steder valgte at sætte skatten op.

Det er så noget, som der siden 2001 er blevet rettet op på, hvor vi har valgt at sige: Vi er nødt til at satse på, at vi skal have et skattestop i det her samfund. Borgerne skal opleve, at der er en vis tryghed og stabilitet i den måde, som samfundsøkonomien bliver strikket sammen på, og det betyder selvfølgelig også, at man kan forvente, at skatten er kontinuerlig og ikke eksplosivt stigende.

Kl. 16:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Karl H. Bornhøft for en kort bemærkning.

Kl. 16:06

Karl H. Bornhøft (SF):

Dansk Folkepartis ordfører følte sig jo åbenbart kaldet til at anbefale hr. Rasmus Prehn, at han fik udvidet sin horisont. Jeg skal bare sådan stilfærdigt gøre opmærksom på, at det jo er en mulighed, alle har.

Jeg vil i den her sammenhæng så også stille et spørgsmål. Når vi nu ser på Dansk Folkepartis parlamentariske situation, så støtter Dansk Folkeparti jo lige præcis den plan, regeringen har op til 2015. Den plan siger jo, at der ikke bliver afsat flere penge til det kommunale område. Vi ved alle sammen, at der rent faktisk bliver flere og flere ældre, og det er selvfølgelig et problem i den her sammenhæng, samtidig med at skattestoppet jo er med til at udhule de muligheder, der er for at leve op til de krav, som de ældre berettiget har, og som Dansk Folkeparti jo en gang imellem siger er vigtige for dem. Så derfor vil jeg gerne spørge ordføreren: Hvordan vil Dansk Folkeparti sikre, at kommunerne kan leve op til en bedre service, samtidig med at man forhindrer dem i at skaffe sig penge til at udfylde den opgave?

Kl. 16:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:08

Hans Kristian Skibby (DF):

Til det allerførste med hensyn til at udvide sin horisont vil jeg konkludere, at det blot var en anbefaling, og den skal vi selvfølgelig tage til os.

Men med hensyn til det andet spørgsmål, som hr. Karl Bornhøft stiller, vil jeg sige, at Dansk Folkeparti har den soleklare holdning til

det her, at kommunernes økonomi skal være kontinuerlig, og det betyder selvfølgelig også, at de rammer, de har, skal være kontinuerlige. Det har de ikke været indtil nu.

Nu nævner hr. Bornhøft jo selv spørgsmålet om eventuelle skattestigninger. Kommunerne har jo ikke været klar over tidligere, hvad sanktionerne ville være, hvis man i givet fald valgte at lade skatten stige. Det ved man så med de lovforslag, der bliver vedtaget senere i den her samling; så ved man, hvad man har at rette sig efter rent økonomisk i kommunerne. Men det er jo ikke noget, som er statisk, og det betyder selvfølgelig også, at kommunerne stadig væk har nogle problemer, fordi de skal ses – det er i hvert fald sådan, det er nu – solidarisk, netop bl.a. med baggrund i det her udvidede totalbalanceprincip, som jeg nævnte tidligere. Her ser man jo kommunerne under et, når man skal tildele dem penge, og når de indgår aftaler gennem KL over for ministerium og regering, så ses de også under et, og det kan selvfølgelig give nogle problemer nogle steder frem for andre. Det anerkender jeg blankt. Men det er altså den måde, som man har valgt at gennemføre de her aftaler på, og det står vi bag.

Kl. 16:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Karl Bornhøft.

Kl. 16:09

Karl H. Bornhøft (SF):

Jeg kan forstå, at ordføreren valgte ikke at svare på spørgsmålet. Det er jo også lovligt i den her sammenhæng.

Jeg vil så godt spørge ordføreren, når nu ordføreren tidligere har sagt om de mennesker, der sidder ude i vores kommunalbestyrelser, at de bare vedtager budgetterne, og at de så i øvrigt er fuldstændig ligeglade med, hvordan de der ting ender: Er vi så ikke i en situation, hvor ordføreren burde overveje, om der ikke burde vises en anelse respekt for de mennesker derude i det daglige, der rent faktisk gør en meget stor indsats for at få tingene til at hænge sammen i forhold til de midler, som man centralt giver, og alle de løfter og opgaver, som man også giver? Kunne ordføreren ikke overveje det?

Kl. 16:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:10

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg kunne i hvert fald overveje at nævne over for hr. Karl Bornhøft, at hvis han kan bevise – og det

må man jo kunne her i Folketinget – at jeg har udtrykt mig sådan, som der blev sagt, altså at jeg var fuldstændig ligeglade med politikerne, og at de var fuldstændig ligeglade med deres kommunale budgetter, så vil jeg selvfølgelig sige, at så har han en god bevisbyrde. Men det mener jeg så sandelig ikke at man kan.

Jeg har ikke på noget tidspunkt sagt ordene på den måde, som der blev skitseret. Jeg har sagt, at når man tidligere traditionelt set gennemførte et budget i en kommune, så havde man ikke ret meget tilovers, når året var gået, andet end at man rystede lidt på skuldrene, og i mange kommuner satte man så skatten op, så pengepungen så at sige igen passede. Og man kan jo prøve at kigge på historikken, i kommunernes egen historik, og se, hvordan kommunerne lige så stille gradvis har sat skatten op frem til 2001. Sådan har det altså været i virkelighedens verden, og det er ikke noget, jeg har sagt for at foregøgle noget, det er simpelt hen bare de kolde kendsgerninger.

Kl. 16:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Johs. Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 16:11

Johs. Poulsen (RV):

Jeg vil da gerne anbefale Kommunaludvalgets formand at studere, hvornår kommunale skattestigninger er sket igennem de sidste 30 år, at se på regeringens farver og så se på sammenhængen med, hvornår der er flyttet opgaver ud, der svarer til de økonomiske stigninger. Det kan vi tage en diskussion om en anden dag.

Så sent som sidste år, i 2007, udtrykte den daværende konservative kommunalordfører, at man aldrig kunne drømme om at iværksætte individuelle sanktioner over for kommunerne. De er jo nu på vej i form af de lovforslag, der ligger i Folketinget, og som indskrænker det kommunale selvstyre. Vi ved også, at det har været en tankegang, Venstre lagde afstand til. Man må jo konstatere – og det har jeg også før sagt i en debat med hr. Hans Kristian Skibby – at Dansk Folkeparti har fået sin vilje på ny, for hr. Hans Kristian Skibby og hans partifæller var jo de eneste, der i lang tid talte for individuel sanktionering over for kommunerne. Nu er det på vej. Så også her må vi konstatere, at det er lykkedes at gøre regeringen til en marionetregering for Dansk Folkeparti.

Men det, jeg vil spørge ordføreren om, er: Er ordføreren i bund og grund godt tilfreds med, at han får afmonteret dele af den kommunale øko-

nomi til fordel for at kunne uddele større ældrecheck herindefra, når der laves finanslovfor-handlinger?

Kl. 16:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:12

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg vil gerne allerførst sige, at det med hensyn til individuelle sanktioner er rigtigt, at Dansk Folkeparti sådan set har støttet ideen om, at det må være individuelt, fordi vi mener, at det principielt må være de kommuner, der har overskredet deres aftaler, som også skulle stå med ansvaret for deres egne handlinger, og man så ikke bare så at sige kunne fedte det af på nabokommunerne. Det synes jeg sådan set er en rimelig fair indgangsvinkel at have til den her problemstilling. Og det er så noget af det, man har valgt at få med i den nye økonomiaftale, som sikrer, at en del af sanktionen vil blive solidarisk og en anden del så vil blive individuel efter den enkelte kommune, som ikke har været i stand til eksempelvis at overholde ikke at sætte skatten op. Det synes jeg sådan set er fair nok.

Med hensyn til det andet om prioritering af ældrecheck frem for kommunal velfærd: Jamen altså, alle de milliarder, der jongleres rundt med i Folketingets budgetter år efter år, er der selvfølgelig prioriteringer for sine steder, men jeg nægter simpelt hen at drage en parallel imellem de to, som hr. Johs. Poulsen skitserer.

Kl. 16:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Johs. Poulsen.

Kl. 16:13

Johs. Poulsen (RV):

Jeg ved godt, at der er ting, Folketingets kommunaludvalgsformand nægter i debatterne. Han nægter at forholde sig til dit og dat, og han nægter at forholde sig til kendsgerninger, men sagen er jo den, at lige nøjagtig på det her punkt ønsker man at sanktionere for en overskridelse, der økonomisk er i samme størrelsesorden som det, man brugte på ekstra ældre- og børnecheck i forbindelse med finanslovforhandlingerne mellem DF og regering, så derfor er der faktisk en fuldstændig naturlig parallel.

Men lad mig spørge i forlængelse af hr. Hans Kristian Skibbys svar på det med det individuelle: Synes hr. Hans Kristian Skibby, at det er retfærdigt, at kommuner, der måske har overholdt alle spilleregler i en lang, lang årrække, men som så i 2008 tilfældigvis er kommet i en situati-

on, hvor man af forskellige objektive grunde ikke kan, så sanktioneres i forhold til kommuner, der måske i den foregående årrække ikke har holdt sig fuldstændig inden for skiven, men som måske gør det i 2008 og derfor ikke sanktioneres? Er det retfærdighed i Dansk Folkepartis forstand?

Kl. 16:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:14

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu skal jeg jo ikke gøre mig klog på, hvad der altid er den skinbarlige retfærdighed, for den kan somme tider gradbøjes, det ved enhver, som beskæftiger sig med politik. Men jeg vil gerne sige, at det, der er det principielle, jo er, at kommunerne selvfølgelig skal vide, hvad spillereglerne er, og netop de tre lovforslag, som hr. Johs. Poulsen spørger til, er nogle lovforslag, som er sat i søen for at sikre, at kommunerne ved, hvad spillereglerne er. Det har de ikke indtil nu præcis været helt klar over. Kommunerne vidste ikke, hvad det her berømte med Thors hammer osv. principielt bestod i, nemlig hvor meget der ville være solidariske sanktioner, og hvor meget der ville være individuelle sanktioner. Det ved man så med de lovforslag, der kommer, og jeg synes faktisk, det er den rigtige måde at gøre det på, netop med hensyn til at sikre de kommuner, som gør sig ekstra meget umage med at overholde de aftaler, som de selv har været med til at indgå.

Kl. 16:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Flemming Bonne for en kort bemærkning.

Kl. 16:15

Flemming Bonne (SF):

Jeg vil gerne holde lidt fast i den tråd, der kører lige i øjeblikket. Jeg hører ordføreren sige, at Dansk Folkeparti er tilhænger af individuelle sanktioner, hvis en eller flere kommuner måtte overskride de rammer, der nu bliver fastsat. Det må vel så også betyde, at Dansk Folkeparti går ind for, at det, når rammerne tildeles, så også foretages efter individuelle skøn, således at man på forhånd har sikret sig, at alle kommuner er i stand til at levere velfærd på fair og ordentlige vilkår, ellers hænger tingene jo slet ikke sammen.

Kl. 16:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Hans Kristian Skibby (DF):

Jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde: Den økonomiaftale, der blev indgået, havde baggrund i, at man kunne se, at kommunerne gentagne gange i årenes løb havde haft meget svært ved at overholde de aftaler, som blev indgået gennem KL, med regering og Folketing. Det var problemstillingen.

Derfor har jeg sagt, at jeg synes, det ville være fair. Det har Dansk Folkeparti sådan set sagt hele tiden. Hvis kommunerne hellere vil væk fra den solidariske aftalemodel og hellere vil have en individuel aftale, hvor de 98 kommuner selv begynder at forhandle deres aftale på plads, så for vores skyld ingen alarm. Men det skal være noget, der kommer fra kommunerne selv, og det skal selvfølgelig være et ønske. Og ellers er det ikke noget, jeg som politiker overhovedet skal blande mig i. Det kunne sådan set bare være et supplement, men det er selvfølgelig noget, som har baggrund i, om kommunerne og de lokalt valgte politikere selv mener, at de bedre kan arbejde med et sådant løsningsforslag.

KL 16:16

der havde været et borgmestermøde, hvor borgmestrene var blevet enige om at arbejde hårdt og målrettet på at overholde den aftale, der var blevet indgået. Det betyder selvfølgelig også, at man skal være sikker på, at eksempelvis anlægsudgifterne vil holde sig inden for rammen på de 17 mia. kr. plus det beløb, der vil komme til jordforsyningskøb, og det beløb, der vil komme til eksempelvis ældreboliger. Det lå så uden for de 17 mia. kr. Det er det, der lå i den aftale.

Nu ved jeg så ikke, om hr. Flemming Bonne har hørt, hvad jeg sagde, for han sidder og taler samtidig, men jeg har i hvert fald svaret på spørgsmålet.

KL 16:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så får hr. Flemming Bonne ordet som ordfører.

KL 16:19

(Ordfører)

Flemming Bonne (SF):

Kommunernes muligheder er af helt afgørende betydning for den danske velfærd. Det hører jeg jo alle partier være enige om. Det danske kommunestyre står ved en skillevej. De seneste års tiltagende centraliseringer og detaljstyring fra regeringens side samt endnu flere krav om regler og kontrol, test og straffeaktioner m.v. er udtryk for en grundlæggende mistillid til de mange ihærdige kommunalpolitikere og kommunalt ansatte, som kæmper en hård kamp for at implementere danmarkshistoriens største forvaltningsreform nogen sinde.

Selv om regeringen ved højtidelige lejligheder taler pænt om det kommunale selvstyre og det kommunale aftalesystem, så er det en ulige kamp, vi er vidne til, og desværre en grim kamp. For faktum er, at det er regeringen og dens støtteparti, Dansk Folkeparti, som i dag dikterer rammerne for den kommunale økonomi, og al snak om, at det er to ligeværdige parter, der står over for hinanden i forhandlingerne, er ren retorik.

Det er finansministeren og hr. Kristian Thulesen Dahl, som i sidste ende afgør, om bloktilskuddet til kommunerne skal udløses på det sidste finanslovdvalgs møde i juni. Sandheden om det, man kalder en aftale mellem to ligestillede parter, er, at KL og kommunerne enten kan vælge at tage, hvad der er på bordet, eller undlade at indgå aftale. Og hvis man ikke overholder aftalen eller retteligt diktatet, så rammes kommunerne af et stalinorgel af sanktioner, enten hvis de selv eller deres nabokommune sætter skatten

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Flemming Bonne.

KL 16:16

Flemming Bonne (SF):

Vi behøver ikke at køre mere rundt i den her sag. Jeg vil bruge mit andet spørgsmål til noget andet.

Hr. Hans Kristian Skibby siger, at aftalesystemet står ved en skillevej. Man skal tage stilling til, om det er kollektive aftaler eller individuelle aftaler. Så refererede ordføreren, hr. Hans Kristian Skibby, til, at der har været møde i borgmestrekredsen i sidste uge, og at der derfra er kommet en melding om, at man vil overholde aftalerne.

Så er mit spørgsmål: Har hr. Skibby nogen idé om, hvorvidt borgmestrene på nuværende tidspunkt kender aftalen, kender rammerne, som regeringen vil spille ud med? Taler vi budget 2008 plus hvilken procent? Og hvis ikke de vedtager det, så kan de vel næppe allerede forholde sig til, om de kan overholde en aftale.

KL 16:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

KL 16:17

Hans Kristian Skibby (DF):

Jamen det, jeg refererede til, var sådan set det, der var fremme i medierne i sidste uge, om, at

op eller bryder anlægs- eller serviceloftet. Det var i hvert fald indholdet af de love, L 172, L 173 og L 174, som vi førstebehandlede for et par uger siden.

For at gøre tragedien fuldkommen grotesk, så sælger regeringen ikke lovforslagene som strafreaktioner, nej, den sælger dem som tiltag, der skal understøtte aftalesystemet. Det danske sprog har sandelig mange spændende nuancer, skal jeg love for.

Sandheden i dag er, at borgerne er vidne til et uværdigt sorteperspil, som hvert år ender med, at en række kommuner, jeg siger ikke alle, sidder tilbage med sorteper. Når de økonomiske rammer er dikteret og kommunerne efterfølgende ikke kan få budgetterne til at hænge sammen med borgernes forventninger og alle velfærdsløfterne fra valgkampen, er det, fordi rammerne generelt er for snævre og meget forskelligt dækkende kommune for kommune.

Når det sker, så hører borgerne igen og igen standardbemærkningen fra regeringens side: Det er kommunernes ansvar. Og fra Dansk Folkepartis og Ny Alliances side supplerer man med standardbemærkninger om, at vi altså nu også bliver nødt til at finde på, hvordan vi skal straffe kommunerne. Denne mistillidskløft er ødelæggende for en ellers velfungerende offentlig sektor.

Derfor vil SF gerne lægge op til et mere afbalanceret aftalesystem, som i langt højere grad tager hensyn til den kommunale forskellighed, i stedet for det nuværende rigide system, hvor der kun laves aftaler for et år af gangen, og hvor der ikke er plads til en større hensyntagen til, om kommunerne eksempelvis er præget af lav vækst eller stor tilflytning. Så vi forestiller os et system, hvor man laver en grundaftale med rimelige vækststrammer for både drift og anlæg, og at man derudover puljer kommunerne, således at der kan tages fornødent hensyn til den kommunale forskellighed.

Et sådant system vil for det første gøre det langt lettere at planlægge, men det vil for det andet også være et system, som i langt højere grad lægger op til en moderne ledelsesform præget af dialog og samarbejde, i stedet for det nuværende system, som præges af diktater og sanktioner. Men det vil også være et system, der giver kommunerne mulighed for både effektiv drift og mulighed for at planlægge bare et par år ud i fremtiden.

Jeg synes, at både regering og Folketing skulle spille ærligt ud og sige, hvilken vækststramme

kommunerne har brug for for at fastholde og helst udbygge den lokale velfærd. I SF mener vi, at der skal være en vækststramme på i hvert fald 1 pct. ud fra budget 2008 og tilsagn om, at kommunerne selv beholder og disponerer over mulige rationaliseringsgevinster, der følger af kommunalreformen og af dygtig drift og økonomistyring lokalt. De penge beholder kommunerne selv.

Kl. 16:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning fra hr. Erling Bonnesen.

Kl. 16:24

Erling Bonnesen (V):

Jeg er jo glad for, at SF's ordfører tidligere i debatten også anerkendte og gav udtryk for, at det jo er rigtigt, at det faktisk går meget godt, for vi har jo nogle gode, store budgetter. Så kan jeg jo forstå nu på ordførertalen, at der måske både er en forside og en bagside af papiret, som er blevet brugt. Det er så også godt nok.

Jeg kan forstå nu, at det faktisk skulle være sådan, at der flere år frem i tiden ikke skulle være nogen budgetopfølgning eller nogen grænser, hvor man skulle holde sig inden for samfundsøkonomiens samlede bæredygtighed. Så jeg vil gerne have bekræftet, at det rent faktisk forholder sig sådan, at hvis SF fik magt, som de har agt, skulle kommunerne sådan set bare have lov til at udfylde alle ønsker og køre derudad, og så regulerer vi over skatten og inflationen bagefter. Eller hvordan er det egentlig lige, man forestiller at få tingene til at hænge sammen? Det mangler der i høj grad noget om i ordførertalen, så det vil jeg gerne spørge om her.

Kl. 16:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:25

Flemming Bonne (SF):

Det var dog et underligt spørgsmål at stille. SF er jo kommunalpolitisk grundlæggende et ekstremit økonomisk ansvarligt parti, og det er vi også her på Christiansborg. Jeg skal i øvrigt fortælle, at vi om ikke så længe præsenterer en økonomisk plan, således at vi kan blive fri for at høre de her bemærkninger om, at vi ikke vil styre økonomien.

Selvfølger vil vi det, og når vi taler om 4-årige aftaler, er det for at give kommunerne nogle bedre planlægningsrammer. Det er jo selvfølgelig 4-årige aftaler, hvor vækststrammen er aftalt 4 år frem, og så er det meningen, at i de 4 år skal

kommunerne kunne køre deres forbrug op og ned for at gøre styringen mere fleksibel. Ordføreren skal prøve at forestille sig, at det, vi gerne vil have, er en lidt mere moderne ledelsesform og økonomistyring.

Kl. 16:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 16:26

Erling Bonnesen (V):

Nu har jeg også tidligere kigget en hel del i kommunale budgetter, og der er faktisk fire kolonner. Der er en for budgetåret, og så er der faktisk tre til overslagsår, hvor man har muligheden for at begynde at planlægge sådan lidt langt frem. Det tror jeg også ordføreren selv kender fra sin egen kommunale fortid. Så der er faktisk gode muligheder, og der er faktisk gode værktøjer i kassen til lige præcis at få bestemt, hvornår vi skal have skolerenovering på, hvornår vi skal have plejehjemmet ordnet, og hvornår vi skal have cykelstierne ordnet. Skal det være år 1, 2, 3 eller 4, osv.?

Det, det handler om, og som er kernen i budskabet, er, hvordan man vil sikre sammenhængen med den samlede samfundsøkonomi. For den er der jo ikke på den måde her. Der skal jo være en sammenhæng, sådan at både indtægter og udgifter hænger sammen. Så er der en grænse for, hvor hurtigt væksten kan få lov til at køre? Vil SF og ordføreren være med til at sætte en grænse for det, eller skal kommunerne bare have lov til at køre løs?

Kl. 16:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:27

Flemming Bonne (SF):

Jeg vil anbefale ordføreren fra Venstre om lige at høre, hvad det er, jeg siger. Jeg siger: 4-årige aftaler, hvor man aftaler vækstrammen for de 4 år. Det vil sige, at kommunerne ved, hvor mange penge kommunerne kan bruge. De skal bare kunne bruges fleksibelt – mere det ene år, mindre det andet år – for at få en bedre økonomiforvaltning og en bedre økonomisk styring.

Omvendt vil jeg gerne benytte lejligheden til lige at sige, at den måde, man nu fra regeringens side agter at styre de moderne kommuner, som har fundet ud af, at man får en ekstrem effektiv økonomistyring ved at lave overførelsesaftaler med de decentrale institutioner og forældrebestyrelserne, bliver angrebet med de tre lovgivninger, vi har under behandling. Og jeg håber jo

stadig væk på, at vi kan få en opløsning på dem.

Kl. 16:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 16:28

Line Barfod (EL):

Jeg er meget enig med hr. Flemming Bonne i de bemærkninger, han kom med om det manglende kommunale selvstyre, og i, at aftalerne i høj grad afgøres af hr. Kristian Thulesen Dahl. Derfor vil jeg også gerne høre hr. Flemming Bonne vedrørende muligheden for at give et lønloft og leve op til de valgløfter, som mange partier kom med sidste sommer under valgkampen. Er SF indstillet på, at vi, hvis det kan lykkes at overbevise Dansk Folkeparti om, at de skal leve op til deres valgløfter, skal være med til at give regionerne lov til at forhandle med Sundhedskartellet om en overenskomst, der ligger ud over den ramme, som finansministeren har givet tilladelse til, og at kommunerne også skal have mulighed for at lave den forhandling, som de mener passer bedst i forhold til deres økonomi, og at de ikke skal være bundet af finansministerens indstilling?

Kl. 16:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:29

Flemming Bonne (SF):

Jeg må sige, at hvis regeringen ikke er i stand til at give regionerne den kompetence, må regeringen selv overtage forhandlingerne og ansvaret. Det er den eneste naturlige konsekvens af det her.

I SF ser vi jo sådan på det, at det, der kommer ud af de her overenskomstforhandlinger, er merudgifter, der skal finansieres. Og når jeg i mit første indlæg sagde, at for os ser det ud, som om at hvis kommunerne skal have rimelig udvikling, er det budgettet for 2008 plus 1 pct. Hvis det viser sig, at overenskomstforhandlingerne med FOA m.fl. betyder 0,1 oveni, er det selvfølgelig oveni. Og omvendt må vi jo også sige, at regeringen jo ikke kan fralægge sig det ansvar, de har som overordnet driftsherre.

Kl. 16:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod.

Kl. 16:30

Line Barfod (EL):

Jeg er jo enig i hr. Flemming Bonnes betragtninger om, at det er en mærkelig adfærd, regering-

gen udviser i forhold til regionerne. Men nu er det jo rent faktisk sådan i den mærkelige konstruktion, som regeringen og Dansk Folkeparti har gennemført, at regionerne ikke har ret til selv at indgå overenskomster ud over den ramme, som finansministeren har givet dem lov til, så de skal godkendes af finansministeren.

Derfor vil jeg gerne høre, om SF vil være indstillet på, at vi i Folketinget, hvis det kan lykkes at overbevise Dansk Folkeparti om, at de skal leve op til deres valgløfter, går uden om regeringen og siger, at regionerne skal have lov til at forhandle med Sundhedskartellet og opnå et overenskomstresultat.

Kl. 16:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:30

Flemming Bonne (SF):

Det har vi naturligvis ingen problemer med.

Kl. 16:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Mike Legarth for en kort bemærkning.

Kl. 16:30

Mike Legarth (KF):

Jeg hørte ordføreren, hr. Flemming Bonne, definere SF som et ekstremt økonomisk parti. Lige derefter sagde ordføreren, at han ville indføre 4-årige aftaler for kommunerne. Så vil jeg godt spørge: Hvordan vil man overvåge den økonomiske udvikling? Hvor går grænsen?

Kl. 16:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:31

Flemming Bonne (SF):

Der er ikke tale om nogen grænse. Der er tale om, at man skal prøve at se udviklingen i et 4-årigt perspektiv i stedet for i et perspektiv på 1 år. Jeg er sikker på, at der her i huset findes dygtige økonomer, som kan medvirke til det. Det, der i sidste ende kommer ud af det, er en væsentlig mere effektiv forvaltning og formidling af økonomien.

Kl. 16:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Mike Legarth.

Kl. 16:31

Mike Legarth (KF):

Jeg kan forstå, at der ikke er nogen rammer, at der ikke er nogen grænser. I min terminologi betyder det ud over afgrunden, for så er der ikke nogen form for justering og styring af noget som

helst, så det vil jeg bare fraråde og sige, at det er den sikre vej mod undergangen.

Kl. 16:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:32

Flemming Bonne (SF):

Jeg har lige stået og sagt, at der efter vores vurdering er plads til en årlig vækstramme på 1 pct., og det er 1 pct. i 2009, 1 pct. i 2010 osv. 4 år frem. Det er så inden for de rammer, man opererer og får tingene til at fungere.

Kl. 16:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak. Der er ikke flere korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Hr. Mike Legarth som ordfører.

Kl. 16:32

(Ordfører)

Mike Legarth (KF):

Så blev det Det Konservative Folkepartis tur, og det er jo noget at følge efter hr. Flemming Bonne, der startede med – ja, jeg føler nærmest, at vi skal have håndklædet eller i hvert fald lommestørklædet frem med alt det vand, der blev hældt ud af ørerne – at fortælle om en ulige og grim kamp; sådan var betegnelsen for forhandlingerne mellem regeringen og kommunerne, som blev benævnt som en tragedie. Og VKO og Ny Alliance havde kun et mål, nemlig hvordan de kunne straffe kommunerne nok. Det synes jeg er urimeligt.

Lad mig så prøve at udtrykke et lidt mere positivt billede og i hvert fald præcisere, hvor Det Konservative Folkeparti står. Vi synes, det er absolut nødvendigt, at vi, efter vi har fået en kommunalreform med en ny kommunalstruktur, hvor kommunerne udgør 47 pct. af det offentlige forbrug, har fuldstændig sikkerhed for, at den økonomi, der bliver aftalt mellem parterne, bliver holdt.

Det er en helt klar kongstanke for os i Det Konservative Folkeparti, at kommunerne skal bevare selvstyret. De skal ikke bare bevare det; det skal udvikles og styrkes over årene. Metoden til det er, at de aftaler, der bliver indgået, bliver overholdt. Vi vil gerne bevare den kollektive, solidariske forhandlingsaftale. Vi er ikke tilhængere af individuelle aftaler.

Skiftende regeringer og skiftende finansministre har appelleret til kommunerne og KL om at oprette et eller andet form for organ, et finansielt styringsredskab, der gjorde, at man var sikker på, at kommunerne kunne overholde de aftaler, der blev indgået. Der er desværre ikke sket no-

get på den front. I 8 ud af 10 år er aftalen blevet overskredet. Nu har kommunerne altså fået en størrelse, hvor det er afgørende vigtigt, at aftalerne bliver overholdt, sådan som vi hørte finansministeren tilkendegive, og det er blevet bakket op af uvildige økonomer og af OECD.

Der er ikke nogen tvivl om, at vores økonomi i Danmark har nået sin kapacitetsgrænse med lav ledighed, højt lønpres, begyndende inflation osv. Derfor kan vi ikke tåle at bruge 1 mia. kr. mere til forbrug, for så løber økonomien varm, så mister vi konkurrenceevne, og så er den onde cirkel i gang, så der er færre penge til velfærd. Det er for os meget afgørende.

Derfor har vi bakket op om de lovforslag, der skulle til for at sikre, at de aftaler, der bliver indgået, bliver overholdt. Vi kan overhovedet ikke anerkende præmissen i dagens forslag til vedtagelse om, at vi begrænser og beskærer. Det er jo ikke det, der er tilfældet. Hvis kommunerne overholder de aftaler, som de selv indgår, kan de frit fortsætte, som de har gjort hidtil. Det tror jeg egentlig var mine indledende betragtninger.

Kl. 16:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Rasmus Prehn for en kort bemærkning.

Kl. 16:36

Rasmus Prehn (S):

Jo tak. Nu har vi været vidt omkring i diskussionen, men vi har været knap så meget inde i de mere konkrete eksempler. Noget af det, der er konsekvensen af den meget stramme styring af kommunernes økonomi og ikke mindst af anlægsloftet, er jo, at en hel masse fornuftige, visionære klimainitiativer, som forskellige kommuner har sat i værk, nu bliver taget af budgetterne. Der er et konkret eksempel fra Middelfart, hvor man har iværksat et projekt med at lave energibesparende foranstaltninger i de forskellige offentlige bygninger, og det vil man finansiere med de energibesparelser, der kommer. Det er et projekt, som den konservative klimaminister har rost til skyerne. Det er simpelt hen noget af det mest fornuftige og mest fantastiske, man har set længe, men det, man nu på grund af anlægsloftet er blevet udsat for, er, at man er nødt til at pille dette initiativ af budgettet, så det ikke før om flere år bliver til noget.

Er det ikke sådan et konkret eksempel, der gør indtryk på den konservative ordfører, nemlig at det, der skal forstås som god konservativ

klimapolitik, simpelt hen bliver pillet af budgettet?

Kl. 16:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:37

Mike Legarh (KF):

Hr. Rasmus Prehn siger, at der er tale om en meget stram økonomi. Det synes jeg ikke man kan betegne den som. Der er indgået en aftale, som begge parter var himmelhenrykt tilfredse med, rent faktisk, og det er jo stadig væk det niveau, vi arbejder på: at indgå aftaler ad frivillighedens vej, det her handler bare om, at de så også skal overholdes.

Vi har jo tidligere hørt påstande om, at kommunerne er blevet lagt i benlås, at de er blevet udsat for dummebøder, og jeg ved ikke hvad, men det er de mest mærkelige ting, regeringen og støttepartierne er blevet beskyldt for at have anvendt i den sammenhæng.

Må jeg i den anledning gøre opmærksom på, at en professor – Jens Blom-Hansen, der er en accepteret og respekteret økonom – mener, at regeringen med sin økonomiske politik behandler kommunerne pænt, og det tager fuldstændig vinden ud af sejlene på oppositionens kritik. De vilkår, man sikrer sig at aftalen bliver overholdt på, er lempelige og skånsomme.

Med hensyn til Middelfart synes vi, at det er helt fremragende, at man laver energiaftaler, og at man gerne må gøre det over det hele, men man er nødt til at gøre det inden for de økonomiske rammer, man selv har.

Kl. 16:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:38

Rasmus Prehn (S):

Klimainitiativerne i Middelfart er jo altså nu blevet taget af budgettet. Så det, der var god politik – det, som klimaministeren roste til skyerne – er altså blevet pillet af nu, og det kan al ordførers snak og talen udenom ikke gøre noget ved. Det er altså gode initiativer, der er blevet pillet af budgettet nu. Altså, det, jeg beder ordføreren om at forholde sig til, er, at de helt konkrete, gode politiske forslag, initiativer, der skulle være gode for miljøet og klimaet, nu bliver pillet af. Kan det virkelig være rigtigt?

Kl. 16:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:39

Mike Legarth (KF):

Middelfart Kommunes byråd havde jo foretaget en prioritering, og det skal byrådene jo gøre kontinuerligt, og det er den måde, økonomien skal styres på. Folketinget giver nogle rammer for økonomien, og så må de enkelte byråd prioritere i forhold til det. Og her er så åbenbart tale om, at der er faldet et klimaprojekt ud – udskudt til næste år eller året efter, formoder jeg – og det er vel et led i den almindelige prioritering.

Så kan jeg bare sige, at det synes underligt, at Socialdemokraterne ikke, dengang de var ved magten, byggede alle de nye skoler og alle de nye toiletter, som de nu i 2008 synes skal bygges.

Kl. 16:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak. Hr. Johs. Poulsen for en kort bemærkning.

Kl. 16:39

Johs. Poulsen (RV):

Tak for det. Nu har hr. Mike Legarth jo på en – hvad skal man sige – normal spindoktorargumentationsagtig måde talt om, at de slemme kommuner jo er helt forfærdelige, og at de igenem mange, mange år aldrig nogen sinde har overholdt noget som helst. I hvert fald er han i sin optælling nået frem til, at i 8 ud af 10 år har man ikke overholdt aftalerne. Det afhænger selvfølgelig lidt af, hvordan man definerer ordet overholdelse.

Tidligere var der 273 kommuner, nu er der 98, som inden for rimelighedens grænser skulle ramme skiven for de aftaler, som blev lavet overordnet. Det er klart, at hvis man sætter en målestok på, som måler på anden eller måske endda helt ude på tredje decimal efter kommaet, kan man jo altid nå frem til, at tallet ikke var lige præcis det, der lå i kommuneaftalerne.

Jeg går ikke ud fra, at det, hr. Mike Legarth argumenterer ud fra, er så useriøst, at han faktisk mener, at det er den måde, man skal debattere politisk på.

Jeg vil derfor spørge hr. Mike Legarth, som jo selv har haft ansvar i en kommune, om han ud fra sin egen definition i sin egen kommune har overholdt aftalerne. Det kan jo efterprøves.

Kl. 16:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:40

Mike Legarth (KF):

Jeg synes, at hvis der er nogen, der er useriøs her, er det hr. Johs. Poulsen. Det er jo fakta, og nu har vi heldigvis landets finansminister sid-

dende i salen, og han kan jo nikke, hvis det er korrekt, når jeg siger, at i 8 ud af 10 år har kommunerne overskredet budgettet. Kun i 2003 og 2004 var budgettet ikke overskredet. Jeg kunne ikke finde på at stå her og bevidst fortælle noget, der ikke er sandt.

Jeg har aldrig sagt noget om, at kommunerne var slemme, eller at nogle ikke har forsøgt at gøre det så godt som muligt. Jeg har fuld tiltro til, at det gør man, men jeg kan da godt forstå, at den enkelte kommune har svært ved at medvirke til under ét, altså samlet set, at overholde de aftaler, der bliver indgået, hvis ikke der er noget styringsværktøj, hvis ikke der er noget koordinationsorgan. Det er det, vi nu beder KL om, nemlig at træde i karakter, og borgmestrene har jo allerede været til møde om det og har udtrykt interesse for at medvirke til at finde en løsning på det, sådan at man nu måned for måned kan følge den samlede økonomiske udvikling og sørge for, at når man når til 12. måned, har man holdt sig inden for de rammer, man selv har aftalt.

Det er jo glimrende, det er dejligt, ros og anerkendelse, men det burde man bare have gjort noget før, for så havde det ikke været nødvendigt at indføre de her regler.

Kl. 16:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Johs. Poulsen.

Kl. 16:42

Johs. Poulsen (RV):

Indirekte bekræfter den konservative ordfører altså, at det er ud fra hans egne definitioner af overholdelse, at han laver sin statistik, og så hidkalder han finansministeren som sandhedsvidne. Det ville jeg ikke gøre, hvis jeg skulle have et sandhedsvidne. Faktisk er det sådan, at både den nuværende regering og den tidligere regering i forbindelse med aftalerne jo ofte har udtrykt efterfølgende, når der var en eller anden marginal afvigelse fra den procent, der var aftalt, at det her var inden for skiven. Jeg kan forstå, at Det Konservative Folkeparti nu definerer »inden for skiven« som direkte i bull's eye hver eneste gang, laver sin statistik ud fra det og argumenterer så efterfølgende for, hvorfor man kan lave sanktioner over for kommunerne. Er det virkelig værdigt for Det Konservative Folkeparti?

Kl. 16:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:43

Mike Legarth (KF):

Jeg synes, det er meget værdigt, at vi som Folketings sikrer, at nationaløkonomien holdes i god form, og at vi naturligtvis først og fremmest, som hr. Rasmus Prehn også har bekræftet tidligere i dag, sørger for, at samfundsøkonomien, altså nationaløkonomien, er i orden, så vi kan sikre, at der til stadighed er tilstrækkelig med penge til velfærd. Det kan ikke være omvendt. At vi først sørger for, at der er tilstrækkelig plads til at betale det overforbrug, der har været i kommunerne, i forhold til de aftaler, der er indgået, må være indlysende.

Så jeg synes nok, at den model, jeg forsøger at fremlægge, er værdig. Jeg forsøger jo at sige det, som det er – det er de dokumenterbare tal.

Kl. 16:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak. Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 16:43

Per Clausen (EL):

Jeg forstår sådan set godt, at hr. Mike Legarth troede, at han havde en god sag. Når man er i stand til inden for ganske kort tid at referere til, at der er en professor, der er enig med finansministeren, så er man i en helt usædvanlig situation, hvilket enhver kan blive bekræftet i ved at læse i og se medierne i de her dage.

Men det, jeg vil spørge hr. Mike Legarth om, er selvfølgelig en helt anden ting. Det er, om hr. Mike Legarth mener, at det er rimeligt, at staten på den ene side lægger meget snævre rammer for de overenskomstforhandlinger, som Danske Regioner og Kommunernes Landsforening fører, og på den anden side fralægger sig ansvaret. Jeg kan sagtens forestille mig, at hr. Mike Legarth synes, det er helt i orden, at regeringen lægger de her snævre rammer af hensyn til Dansk Arbejdsgiverforening, af hensyn til samfundsøkonomien osv., men bør man så ikke i det mindste påtage sig ansvaret og sige, at det faktisk er regeringen, der har ansvaret for, hvordan resultatet bliver?

Kl. 16:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:44

Mike Legarth (KF):

Regeringen tager dagligt ansvar, men vi blander os ikke i konflikten og arbejdsmarkedets forhandlinger.

Kl. 16:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Per Clausen.

Kl. 16:44

Per Clausen (EL):

Skal jeg forstå det på den måde, at når man vedtager en finanslov med nogle stramme rammer for kommunernes økonomi og for regionernes økonomi, når man diskuterer, hvordan de økonomiske rammer skal være i 2009 for kommunerne, og kommer med forslag til vedtagelse her i dag, der sender et meget klart signal om, at det skal være præcis lige så stramt, som det har været i 2008, så mener hr. Mike Legarth, at man ikke blander sig i overenskomstforhandlingerne for Danske Regioner og KL's vedkommende? Det handler jo om penge, og der holder regeringen jo fuldstændig styr på, hvor mange penge der er. Så er der vel ikke alene tale om, at man blander sig? Man bestemmer, men ansvaret overlader man til andre.

Kl. 16:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:45

Mike Legarth (KF):

Hr. Per Clausen skal forstå det sådan, at jeg i dag ikke vil forholde mig til noget som helst led i den arbejdskonflikt, der pågår, og derfor har jeg ingen kommentarer til det spørgsmål.

Kl. 16:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 16:45

Line Barfod (EL):

Det Konservative Folkeparti taler jo ofte om personligt ansvar. Man skal leve op til sit ansvar osv., og alle andre i samfundet bliver hele tiden slået oven i hovedet med, at de skal tage ansvar.

Når De Konservative som regeringsparti og som en del af det flertal, der er med regeringen og Dansk Folkeparti, er med til at lægge de meget snævre rammer og har været med til at stemme for lovgivning, der gør, at det er finansministeren, der sidder med varetten, er det så ikke også rimeligt, at regeringen – Venstre, De Konservative – og Dansk Folkeparti også over for offentligheden påtager sig ansvaret for, at der foreløbig ikke har kunnet opnås et overenskomstresultat, og at det ikke vil lykkes, medmindre finansministeren giver sig?

Kl. 16:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:46

Mike Legarth (KF):

Nej, det synes jeg ikke, og jeg kan i øvrigt ikke anerkende, at vi skaber snævre rammer. Fra regeringens tiltrådte og til i dag, er forbruget øget med 37 mia. kr., og i planen frem til 2015 ligger der også nye 37 mia. kr.

Kl. 16:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Line Barfod.

Kl. 16:46

Line Barfod (EL):

Hr. Mike Legarth kan vel anerkende, at regeringen har gennemført og er ved at gennemføre lovgivning, der gør, at hvis kommunerne bruger en krone mere, end de har fået lov til af finansministeren, bliver de straffet og skal aflevere penge til finansministeren. Hr. Mike Legarth kan vel også anerkende, at den konstruktion, man har lavet med Danske Regioner, betyder, at det er finansministeren, der har vetoretten i forhold til, hvilken overenskomst der kan indgås under de igangværende forhandlinger.

Kl. 16:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:47

Mike Legarth (KF):

Jeg forholder mig ikke til arbejdskonflikten og de forhandlinger, der foregår mellem arbejdsmarkedets parter, men jeg kan sige med sikkerhed, at i forbindelse med de økonomiaftaler, der indgås med KL, er der ikke nogen begrænsning og ingen minimering.

Det foregår fuldt ud på samme måde, som det er sket tidligere: Man mødes, man starter med at fremskrive i forhold til det forbrug, man har haft, og så lægger man de ekstra ydelser på og finansierer dem. Det foregår i en længere forhandling med kommunerne, og når begge parter er tilfredse, slår man sømmet i og skriver under. Nu har vi så bare sikret os, at vi holder os inden for den ramme, så vi kan disponere efter den fulde sum, vi har til rådighed herinde, så vi behøver altså ikke have nogen margen. Hvis man skulle overtræde, skal summen være til rådighed.

Kl. 16:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Özlem Cekic for en kort bemærkning.

Kl. 16:48

Özlem Sara Cekic (SF):

Nu sagde ordføreren, at den måde, man har lagt de kommunale budgetter på, er meget skånsom.

På det sidste har vi jo set utallige eksempler på, at børn bliver svigtet af deres forældre og bliver udsat for det ene og det andet, så det bliver nødvendigt med en anbringelse. Men desværre er der ikke penge i kassen, og derfor sker der jo det, at man ikke kan anbringe børnene, men sender børnene tilbage til de elendige forhold.

Synes ordføreren, det er acceptabelt i dagens rige Danmark, at der er kommuner, der simpelt hen mangler penge til at anbringe for? Man er nødt til at tage pengene et andet sted eller sige til socialrådgiveren, at man desværre ikke kan anbringe børnene, eller også er det sådan, at f.eks. Københavns Kommune, som har pengene, men ikke må bruge dem på grund af udgiftsloftet, skal lave nedskæringer på området, fordi de har fået pålagt, at de ikke må bruge de ekstra penge, for så bliver de straffet. Synes ordføreren, det er rimeligt, at børnene skal være de største tabere i denne sag?

Kl. 16:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 16:49

Mike Legarth (KF):

Jeg synes ikke, præmissen er fair. Jeg synes ikke, det er en fair præmis for den problemstilling, vi diskuterer i dag. Selvfølgelig skal en kommune tage sig af sine børn, selvfølgelig skal man tvangsfjerne eller behandle eller anbringe på den bedst tænkelige måde i en sådan sag, og det manglede da bare, hvis et byråd til enhver tid prioriterede i den rækkefølge. Så må man jo tilsidesætte noget, der ikke er nær så vigtigt, det må være helt indlysende, at det er sådan, man reagerer, og den prioriteringsopgave har jo altid været byrådets.

Kl. 16:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Özlem Cekic.

Kl. 16:49

Özlem Sara Cekic (SF):

Jeg spurgte faktisk til de kommuner, som har pengene, men som ikke må bruge dem. Københavns Kommune skal gå ind og lave en nedskæring på ca. 78 mio. kr., for der står simpelt hen i det sparekatalog, de har lavet efter at have snakket med servicecentre, at de skal anbringe ti børn mindre. Tænk, de sidder simpelt hen og planlægger, at de skal anbringe ti børn mindre, og ordføreren må da i det mindste føle sig en lille smule ansvarlig, når ordførerens parti sidder

med regeringsmagten og faktisk har mulighed for at gøre en forskel for de børn.

Kan ordføreren ikke sige: Jamen fint, så må vi da kigge på refusionsordningerne eller sørge for, at udgifterne i forbindelse med anbringelse af udsatte børn kan holdes uden for serviceraammen? Kommunerne er jo enormt pressede på deres økonomi.

Kl. 16:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Mike Legarth (KF):

Jeg er helt sikker på, at der bliver fundet løsninger på sådan nogle problemstillinger, der er så vigtige for børn og syge og svage osv. Det er jeg helt, helt sikker på. Det er helt naturligt, og der er jo ikke noget nyt i, at et byråd skal prioritere.

Her er der jo alene tale om en sanktion, hvis man overskrider nogle aftaler. Der er stadig masser af råderum, og det kunne jeg give mange eksempler på. Jeg kan tage et af dem op af lommen og sige – så springer vi til et lidt andet emne end det, spørgeren antyder – at f.eks. med hensyn til udgifter til pasning af 0-10-årige børn kan den billigste kommune, Billund, gøre det for 23.000 kr. pr. barn pr. år, og den dyreste kommune, Århus, bruger 48.000 kr. Der er altså voldsomt mange penge at spare i prioriteringsforskelle.

Hvis vi ser på udgifter til pleje af 65-årige og ældre, er Middelfart den billigste kommune med 39.000 kr., og den dyreste er Gentofte med 58.000 kr. Det er to beviser på, at man selvfølgelig kan prioritere, og det skal man også i de eksempler, der blev nævnt.

Kl. 16:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Flemming Bonne for en kort bemærkning.

Kl. 16:51

Flemming Bonne (SF):

Jeg synes jo, at ordførerens fremragende eksempler på de store forskelle, der er i den kommunale service, er meget relevante i forhold til det, jeg vil spørge om nu. Det er, om ikke ordføreren synes, at det i den her situation, hvor vi diskuterer aftalesystemet, er rimeligt, at vi tager et væsentligt skridt fremad og siger, at forskellige kommuner skal have forskellig behandling. Det indikerer de tal, vi lige har fået forelagt, jo. Det siger jo sig selv, at de kommuner, der har en så stram økonomi, at der ikke rigtig er noget at prioritere ud fra, har vanskeligt ved at håndtere den situation, som Özlem lige var inde på.

Så mit spørgsmål er: Kan ordføreren ikke se, at vi skal prøve at arbejde frem mod et kollektivt aftalesystem, som tager højde for de her afgørende forskelligheder? Det ville løse mange problemer.

Kl. 16:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Jeg går ud fra, at hr. Flemming Bonne mente fru Özlem Sara Cekic. Ordføreren.

Kl. 16:52

Mike Legarth (KF):

Jo, det er jeg fuldkommen enig i at vi skal, og det gør vi jo også. Det er rent faktisk det, vi hele tiden stiler imod, og det er jo også derfor, vi har fået en ny finansieringsreform. Det er netop for at prøve at fordele midlerne mere fair, sådan at det i hvert fald bliver lettere at tilbyde den samme service rundtomkring. Det debatterede vi jo i den forespørgsel om det regionalpolitiske, vi havde umiddelbart inden den her forespørgsel. Al regeringens resource- og kraftanvendelse går på at gøre forskellen på de her ting så lille som muligt. Så det er jeg da enig i, men det synes jeg også allerede vi gør.

Kl. 16:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Flemming Bonne.

Kl. 16:53

Flemming Bonne (SF):

Hvis jeg også lige må have lov til at hoppe tilbage til den forrige forespørgsel, vil jeg sige, at vi jo der behandlede udkantsproblematikken, og det er jo typisk i udkantsområderne, nogle af de dårligst stillede kommuner ligger. Jeg kan nogle tal i hovedet, der siger, at der i hvert fald er én kommune, som har en udgift pr. indbygger på 18.000 kr., når det drejer sig om truede børn og unge, dvs. anbringelse osv., hvorimod landsgenemsnittet ligger nede omkring 9.000-10.000 kr. Det understreger igen behovet for, at vi herindefra tager de forskelle dybt alvorligt og får skruet nogle systemer sammen sådan, at alle kommuner kan håndtere de her svære sager. Er ordføreren enig i det?

Kl. 16:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 16:54

Mike Legarth (KF):

Jeg er enig i, at man ude i byrådene skal prioritere, men der er jo forskellige forudsætninger. Nogle kommuner må leve af bosætning, mens andre er så heldige at kunne leve af erhvervsliv osv. Der er forskellige præmisser, og der gælder

det så for de enkelte kommuner om at prioritere og skabe bedst mulig balance mellem indtægter og udgifter. Hvis det er det, hr. Flemming Bonne mener, er jeg fuldkommen enig.

Et andet spørgsmål kunne jo være – når nu spørgeren henviser til det med forskellene – hvordan man egentlig bruger pengene ude i kommunerne. Hvis man kigger på udgifter pr. folkeskoleelev, fremgår det, at den kommune, der bruger færrest penge, nemlig 41.000 kr., er Gentofte. Den, der bruger flest penge, er Billund med 61.000 kr. Der er altså en difference på 20.000 kr. pr. folkeskoleelev om året. Det viser, at der kan prioriteres, at der er råderum, og at der er stor forskel på, hvordan man driver sin kommune. Jeg har respekt for det, uanset hvordan man gør det og hvem der gør det, for det synes jeg ikke jeg skal blande mig i. Jeg synes, at vi i Folketinget skal udstikke rammer for kommunerne, og så skal de selv fylde dem ud.

Kl. 16:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Johs. Poulsen som ordfører.

Kl. 16:55

(Ordfører)

Johs. Poulsen (RV):

Hvad er situationen for de danske kommuner og i et vist omfang også for de danske regioner? Ja, man har inden for en meget kort årrække været igennem den største opgaveomlægning i historien. Tidligere var opgaveflytninger ofte udtryk for noget, der skete over en længere periode; der blev flyttet lidt, og så flyttede man lidt mere, og så ændrede man lidt på strukturerne. Men i forbindelse med kommunal- og strukturreformen har man jo været igennem den største opgaveomlægning i mands minde.

Man har samtidig i den forbindelse naturligvis været igennem den største pengeomflytning, fordi der har skullet flyttes penge i forbindelse med opgaverne, og der har skullet regnes og regnes på, hvorvidt de penge nu også svarede til de opgaver, man overtog. Og i sandhedens interesse må man jo sige, at der er rigtig mange kriterier at lægge ind, når man skal lave sådanne beregninger og finde ud af, om man rent faktisk også flytter penge, der svarer til opgaverne.

Alene afsættet for, hvilket år der skal være udgangspunkt for, hvor stor udgiften er osv. osv., kan give meget store forskelle på bundlinjen.

Man har også været igennem en af de største udligningsreformer, der har været i historien, in-

den for de sidste par år, og man har i den situation haft 2 år, hvor man har haft fastlåste skatteprocenter, altså centralt fastsatte skatteprocenter, som har betydet, at man i den enkelte kommune ikke har kunnet ændre på sit forhold mellem skat og service. Man har altså ikke kunnet gøre det, som må være den ideelle betragtning i forhold til kommuner, nemlig at man inden for rimelige grænser kan beslutte sig for at lave ændringer i serviceniveau henholdsvis skattniveau, således at disse to ting afspejler hinanden på rimelig vis.

I 2008 var situationen så den, at man for første gang efter alle disse meget, meget store og voldsomme ændringer kunne justere en lille smule på forholdet mellem skat og service og kunne gå ind og sætte et – hvad skal man sige? – lokalpolitisk demokratisk aftryk på, hvordan man ønskede at indrette sig i den enkelte kommune. Og det har man så gjort.

Det har så betydet, at man efter den her kolossale omvæltning i 2008 var i en situation, hvor man ikke fuldstændig kunne overholde de aftaler, som man lavede i juni måned året før, altså lang tid før man med sikkerhed kunne implementere de mange nye opgaver og få dem i fuld drift og få skabt overblik over, om der var sammenhæng mellem de penge, man havde fået, og det, som man ønskede.

Der havde man en afvigelse på driftssiden, som var på omkring en lille milliard kroner. Det har givet anledning til, at regeringen og dens støttepartier, Dansk Folkeparti og Ny Alliance, som jeg i parentes bemærket jo aldrig kan komme til at diskutere med om det her emne, fordi de aldrig nogen sinde er i Folketingssalen, har valgt at lave en pakke på lovgivningsområdet, der reelt er udtryk for den største indskrænkning af det kommunale selvstyre siden kommunalreformen i 1970. Det er uhyre sørgeligt set med vores øjne.

Vi synes, det er uhyre sørgeligt, at Venstre, som engang stod vagt om det nære samfund, og som faktisk hyldede muligheden for, at også lokale demokratiske, kan man sige, afvejninger kunne komme til udtryk i en kommunalbestyrelse, nu synes, at det er ligegyldigt, og at alting skal styres centralt fra.

Vi synes også, det er sørgeligt, at det gamle kommunale parti Det Konservative Folkeparti på samme måde skiber sig ind på den vogn.

Det er måske ikke så mærkeligt, at Dansk Folkeparti synes, at det skal være på den måde, for de har fundet ud af, at den måde, det er mest in-

teressant for dem at profilere sig på, er, at man i forbindelse med årets finanslovforhandlinger kan få afsat penge til alle mulige ønsker fra Dansk Folkeparti, og at man så gerne gør det på bekostning af kommunernes principielle frihed til at foretage vurderinger efter lokale demokratiske sammensætninger og udtryk. Det er sørgeligt, at det er gået sådan med Venstre og Konservative.

Derfor finder vi det enormt ærgerligt, at det er grundlaget for de kommende år i dansk kommunalpolitik. Vi vil fortsat appellere til, at regeringspartierne bliver klogere og forsøger at komme ud af den her situation. Lovforslagene er jo ikke vedtaget i Folketinget endnu, og der er faktisk tid til at rebe sejlene.

Vi har fra flere partiers side i Kommunaludvalget foreslået, at man udsatte lovgivningen i forbindelse med L 172, L 173 og L 174 til efter sommerferien, indtil man havde haft de kommende forhandlinger med de kommunale organisationer, af den simple grund, at de kommunale organisationer jo godt ved, at de står med ryggen mod muren og en pistol for tindingen og jo derfor også har udtrykt, at de sådan set er klar til at aftale et system, også justeringer af aftalesystemet, der kunne betyde, at man fremtidig kunne sikre sig en endnu mere minutøs aftaleoverholdelse.

Vi har foreslået det over for velfærdsministeren, men velfærdsministeren har i et svar til Kommunaludvalget sagt, at det agter hun ikke at kigge på. Det er jo i virkeligheden udtryk for, at man så heller ikke vil give kommunerne den chance, der er, for at aftale sig frem til en ny måde at gøre det på. Det er ærgerligt, og det er udtryk for, at regeringen ikke vil det.

Kl. 17:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 17:01

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Det velfærdssamfund, vi havde fået bygget op i Danmark, var i høj grad bygget op på baggrund af det kommunale selvstyre, altså at man ude i de enkelte kommuner, amter havde vurderet, hvad det var, man ønskede, havde tilrettelagt velfærden, havde sørget for at udvikle løbende ud fra de ønsker og prioriteringer, som borgerne kom med.

Det ønsker regeringen og måske også Dansk Folkeparti jo at lave om på. Regeringen har en meget klar strategi, som beskæftigelsesministe-

ren et par gange åbent er kommet til at fortælle om, om at man ønsker at skabe et nyt Danmark. Man ønsker at flytte penge, indflydelse, magt, hele den måde, samfundet er indrettet på fra vores fælles demokratisk styrede over til det private markedsstyrede. En væsentlig måde at gøre det på, er jo at undergrave det kommunale selvstyre. Det har man dels gjort med kommunalreformen, der væsentligt har indskrænket det kommunale selvstyre, dels med det jerngreb, man har lagt om kommunernes og regionernes økonomi. For det er jo ikke rigtigt, når det her gentagne gange er blevet sagt, at der er tale om en fri forhandling mellem to ligeværdige parter.

Vi har tidligere under lignende debatter i Folketinget meget klart fået bekræftet både fra ordførere og fra den tidligere finansminister, at for så vidt angår den økonomiske ramme, er der tale om et diktat. Det er ikke sådan, at kommunerne kan sidde og forhandle med finansministeren om, hvor mange penge der er til rådighed. Nej, selve rammen er et diktat. Så kan man forhandle lidt om, hvordan pengene må fordeles inden for rammen. De seneste lovforslag, der er kommet, som også andre ordførere har været inde på, betyder jo, at bare man overskrider med 1 kr., så skal man betale dummebøder til finansministeren. Vi havde det meget tydeligt, som fru Özlem Sara Cekic var inde på, da vi havde samråd med velfærdsministeren i forgårs om de sociale udgifter, hvor regeringen blev ved med at sige, at der skal bruges flere penge på det sociale område, på forebyggelse, på anbringelse af børn osv., men hvis kommunerne så vil leve op til det, vil de blive straffet af regeringen, fordi de så bryder det udgiftsloft, som regeringen har fastsat. Og Dansk Folkeparti vil så være med til med den lovgivning at straffe kommuner for at yde en social indsats.

Vi ser også meget tydeligt i forhold til den igangværende konflikt, hvor regeringspartierne og Dansk Folkeparti fralægger sig ethvert ansvar og siger, at de ikke vil blande sig. Men det er jo regeringen og Dansk Folkeparti, der har blandet sig, som har fastsat de økonomiske rammer, og som har lavet en lovgivning, der gør, at det er finansministeren, der har vetoet. Det er finansministeren, der har givet Kommunernes Landsforening lov til at indgå forlig med FOA, der brød rammen lidt, men det er også finansministeren, der har vetoet i forhold til, at Danske Regioner ikke kan få lov til at indgå en aftale med Sundhedskartellet, der bryder rammen. Så ansvaret ligger hos regeringen og Dansk

Folkeparti, og det ville klæde de pågældende partier at gå ud og sige det åbent.

Hvis vi en dag skal have genopbygget velfærdssamfundet, skal forhindre den udvikling, som beskæftigelsesministeren ønsker med et helt nyt Danmark, og i stedet sikre, at vi får en fælles solidarisk velfærd, skal vi følge den vej, som de konfliktende offentlige medarbejdere viser, og så skal vi arbejde for et solidarisk system, hvor man ikke ser på folks pengepung, når de skal have hjælp, og hvor man sikrer, at der er gode vilkår for medarbejderne og dermed også nogle, der i fremtiden vil tage sig af vores børn og vores syge og vores ældre.

Jeg har ikke indtryk af, at det faktisk er det, regeringen og Dansk Folkeparti ønsker. Det virker med al den lovgivning, man gennemfører, som om man er meget mere optaget af at få ført penge over til det private sundhedsvæsen, få ført penge over til de private ældreplejefirmaer osv., og er fuldstændig ligeglad med, at det ikke er den udvikling, som borgerne eller kommunalpolitikerne ønsker – og slet ikke medarbejderne.

Så jeg håber, at konflikten her også fører til, at langt flere begynder at diskutere, hvad det er for nogle rammer, som regeringen og Dansk Folkeparti skaber, hvad det er for nogle voldsomme begrænsninger, der bliver lagt på muligheden for at have en solidarisk velfærd, for det er selve den grundlæggende diskussion, vi er nødt til at have, hvis vi skal sikre, at vi også har en solidarisk velfærd i fremtiden.

Kl. 17:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Velfærdsministeren.

Kl. 17:05

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Tak for debatten om besvarelsen. Vi kan jo se, at der er en meget bred accept af det kommunale selvstyre. Det er jo en meget vigtig forudsætning, at alle partier vurderer, at det er fundamentet for et velfungerende velfærdssamfund. Det er også mit og regeringens udgangspunkt, at det kommunale selvstyre er en af forklaringsgrunde på, at vi har et af verdens mest velfungerende velfærdssamfund. Det er jo helt parallelt til den danske model på arbejdsmarkedet, hvor en lang række afgørelser bliver truffet af parterne selv ude lokalt, uden at der skal lovgives om det.

Det kommunale selvstyre betyder selvfølgelig ikke, at vi fra regeringens og Folketingets side bare sender en pose penge og siger: Så må I

ellers selv om resten. Der er jo hele tiden en vurdering af, hvor skillelinjerne går mellem det, som vi fastlægger centralt, og det, vi fastlægger lokalt. En debat er, hvordan vi sikrer overholdelse af aftalerne, som er det, der er emnet for forespørgslen i dag. Men vi har også nogle andre debatter om, hvor skillelinjen går. Vi har i øjeblikket en debat om, hvordan vi sikrer omsorgssvigtede børn: Hvad skal fastlægges centralt, hvad skal vi overlade til lokale afgørelser, hvordan sætter vi rammerne for lokale afgørelser?

Når vi snakker om aftalesystemet, er det jo i virkeligheden meget enkelt. Går man ind for aftalesystemet? Ja eller nej. Ja, jeg går ind for aftalesystemet. Er det så en forudsætning for, at aftalesystemet er brugbart, at aftalerne bliver overholdt? Ja, det er efter min mening en forudsætning, at aftalerne bliver overholdt. Er aftalerne blevet overholdt? Nej, de er ikke blevet overholdt af kommunerne. Er man så nødt til at gøre noget? Ja, det er man. Hvis man vil bevare aftalesystemet, er man nødt til at sikre, at aftalerne bliver overholdt.

Det er det, der sker med de tre forslag, vi har til behandling. Det er faktisk en forudsætning, at man overholder de aftaler, man har indgået, og dermed også en forudsætning for, at aftalesystemet ikke begynder at smuldre. Jeg kan ikke rigtig se, at der er andre alternativer – ikke andet end at håbe på den gode vilje i kommunerne og Kommunernes Landsforening, men det har jo ikke hidtil været nok. Selv om de har bedyret, at de nok skal overholde aftalerne, er de ikke blevet overholdt, og derfor er vi nødt til at gøre noget. Det er simpelt hen en forudsætning for ikke bare aftalesystemet, men også for det kommunale selvstyre.

Kl. 17:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Der er en kort bemærkning fra fru Line Barfod.

Kl. 17:09

Line Barfod (EL):

Jeg synes, det er lidt mærkeligt, at ministeren siger, at hun går ind for aftalesystemet, hvis ministeren med det mener en aftale mellem to ligeværdige parter, hvor man har mulighed for at aftale noget, når ministeren så ikke samtidig siger noget imod de rammer, som regeringen har lagt, og det lovforslag, der er på vej, hvor man netop ikke har mulighed for at være en ligeværdig parter, og de rammer, der er lagt med kommunalreformen, hvor det er regeringen, der har

vetoretten f.eks. i forhold til regionernes mulighed for at indgå en overenskomst.

Hvis ministeren går ind for aftalesystemet og går ind for det kommunale selvstyre, hvordan hænger det så sammen med de mange, mange begrænsninger, der fra regeringens side er lagt på det?

Kl. 17:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 17:09

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Det står jo for det første kommunerne frit for at indgå en aftale. For det andet er det jo, også en forhandling. Man sidder jo med hvert sit udgangspunkt og har forskellige punkter på dagsordenen og når så frem til en aftale, som begge parter bakker op. Der er jo nogle rammer for samfundsøkonomien – man vil f.eks. undgå løn-inflation, og der kan også være andre forhold – og kommunerne har ligeledes også nogle forudsætninger, som de bygger på. Jeg kan derfor ikke se andet, end at det er fuldstændig frie forhandlinger mellem to frie parter.

Kl. 17:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod.

Kl. 17:10

Line Barfod (EL):

Der er jo ikke meget frihed, når det er regeringen, der kommer med diktatet om, hvor mange penge der kan forhandles om. Det er jo regeringen, der har valget mellem at sige, at de penge, man mener der er, skal bruges til skattelettelser osv. til de rigeste, eller at sige, at der skal bruges nogle penge på velfærd. Det er regeringens frie valg.

Det frie valg har man forhindret kommunerne i at have. Kommunerne har jo ikke ret til sammen med deres borgere at bestemme, at de i en periode gerne vil forhøje skatten for f.eks. at give deres medarbejdere et lønløft, så de kan holde på medarbejderne. Regionerne har heller ikke mulighed for sammen med deres borgere at lave en aftale om, at de hæver skatten, så de har mulighed for at holde på deres medarbejdere. Og de har slet ikke mulighed for at tage hul på de mange penge, som regeringen har liggende i statskassen. Det er regeringen, der dikterer det.

Jeg forstår derfor ikke det her om friheden, når det er regeringen, der har retten til at komme med diktater og har vetoretten i forhold til

de aftaler, som kommuner og regioner måtte indgå.

Kl. 17:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 17:11

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Begge parter kommer jo med et defineret udgangspunkt, som man så forhandler ud fra, og det er jo heller ikke sådan, at regeringen bare altid har fået sin vilje, hverken den nuværende regering eller den tidligere regering. Derfor er systemet jo nøjagtig det samme. Og der laver man så en aftale, hvor man bliver enige om, at man, ud fra de givne forudsætninger man er enige om, så aftaler, at resultatet skal være sådan og sådan. Og det står jo fuldstændig frit for kommunerne at indgå den aftale, men de bakker jo også op bag aftalesystemet. Det er det, man også har fået bekræftet gang på gang her frem mod de kommende forhandlinger, at de er hundrede procent bag aftalesystemet.

Kl. 17:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Rasmus Prehn for en kort bemærkning.

Kl. 17:12

Rasmus Prehn (S):

Velfærdsministeren taler om, at vi har det her aftalesystem, men at kommunerne så ikke rigtig har kunnet overholde de her aftaler. Men man kunne også vende det om og sige, at det måske er staten, der ikke rigtig har kunnet overholde sin del af aftalen. Det er i hvert fald det, som Kommunernes Landsforening skriver i et brev her fra 8. februar. Det er skrevet af formanden, Erik Fabrin, der iøvrigt er en af velfærdsministerens nuværende partifæller. Det, han skriver, er, at det er helt uforståeligt, at regeringen vil udvide det påtænkte indgreb til også at omfatte de kommunale anlægsudgifter. Som bekendt indgår der ikke i økonomaftalen for 2008 noget om et maksimalt niveau for anlægsudgifter, men alene en beregningsteknisk forudsætning. Så det, han skriver, er, at der simpelt hen er tale om et statsligt aftalebrud.

Hvordan forholder velfærdsministeren sig til, at en af hendes egne partifæller kommer med så voldsomt et angreb her og siger, at det sådan set er staten, der har lavet et aftalebrud, og hvorfor skal det ikke have nogen restriktioner?

Kl. 17:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Velfærdsministeren.

Kl. 17:13

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Nu var der jo i udgangspunktet indbudgetteret en ramme for anlægsudgifterne. Det er jo ikke noget, regeringen har siddet og fundet på. Hvis ikke det er tilstrækkeligt til at skabe forståelse for, at det er en del af aftalen, kan det jo fremover være nødvendigt mere tydeligt at sige, at det er det selvfølgelig.

Kl. 17:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 17:13

Rasmus Prehn (S):

Det bliver i hvert fald opfattet fuldstændig anderledes fra Kommunernes Landsforenings og fra flere fremtrædende Venstreborgmestres side.

Der er jo forskel på at have en ramme og på at have et fuldstændig nidkært loft. Det, der sker, lige så snart man bevæger sig bare en lillebitte smule over det her loft, er, at regeringen står klar med en kæmpe stor hammer. Det betyder jo, at man i angst for at komme over det loft begynder at reducere meget mere på budgettet, end man ellers ville have gjort, og kommer langt under, hvad ens ramme egentlig er. Det betyder, at rigtig mange gode velfærdsforslag bliver pillet af dagsordenen i øjeblikket. De skoletoiletter, som Venstre har lovet skulle renoveres, bliver pillet af budgetterne, de skolerenoveringer, som Venstre har lovet, bliver pillet af budgetterne, og midlerne til svømmehaller, idrætsfaciliteter, plejehjem og andre ting bliver reduceret. Noget andet er alle de her klimaforbedringsinitiativer, som også bliver pillet af. Det er helt konkret velfærd, der bliver reduceret.

Og det er da bekymrende, at det, at regeringen lige pludselig laver et aftalebrud, får de her ret voldsomme konsekvenser for den danske velfærd.

Kl. 17:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Velfærdsministeren.

Kl. 17:14

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Nu er det altså ikke noget aftalebrud, det er noget, der er indregnet i forudsætningerne. Lad os nu også se på, hvad det bliver til med de investeringer, der ikke bliver til noget. For det første ligger niveaueet jo højt i år, og for det andet er det jo stort set altid sådan, at det ikke er alle de budgetterede investeringer, der bliver til noget. Man har lavet sådan en rullende investering i virkeligheden. Det har altid været sådan, at den bud-

getterede anlægsramme er blevet delvis udfyldt med nogle anlægsinvesteringer fra det foregående år, som man ikke nåede i f.eks. 2007, og som man så har overflyttet til 2008. Til gengæld er der nogle fra 2008, man alligevel ikke kunne nå, som man så overflytter til 2009. Sådan har det altid været, og det har stort set kunnet lade sig gøre inden for rammerne af det, der lå i aftalen.

Kl. 17:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak. Hr. Flemming Bonne for en kort bemærkning.

Kl. 17:15

Flemming Bonne (SF):

To korte bemærkninger, går det an?

For det første vil jeg gerne spørge ministeren, om ikke det forholder sig sådan i det danske arbejdsmarkedsaftalesystem, det fagretslige system, at der har man parterne imellem aftalt, hvilke sanktioner der sættes i værk, når en af parterne ikke overholder aftalen. Så er det, man kan undre sig over, hvorfor det ikke er en del af det kommunale aftalesystem, at parterne har aftalt, hvad det er for sanktioner, der sættes i værk, hvis en af parterne ikke overholder aftalen. Det var det ene korte.

Det andet er et spørgsmål om det forslag til vedtagelse, der ligger fra hr. Erling Bonnesen, hr. Hans Kristian Skibby, hr. Legarth og hr. Anders Samuelsen. I næstsidsste afsnit står der, at man opfordrer »regeringen til i de kommende forhandlinger med kommunerne at sætte fokus på effektivitet, kvalitet og afbureaukratisering i den offentlige sektor med det formål at forbedre udnyttelsen af ressourcerne og udvikle mulighederne ...« osv.

Hvorfor er det lige, at man ikke tør overlade det til kommunerne at håndtere de her ting selv? De står jo til regnskab for vælgerne og har kun én interesse, og det er simpelt hen at levere mest mulig service for færrest mulige penge.

Kl. 17:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Man kan godt stille to spørgsmål, men det skal holdes inden for 1 minut. Det er bare til oplysning for ordføreren.

Ministeren.

Kl. 17:17

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Med hensyn til at aftale sanktioner – med det menes der formentlig det, der ligger i de tre lovforslag – så var udgangspunktet, sådan som jeg forstod det, at Kommunernes Landsforening slet ikke ville have nogen sanktioner. De sagde: Vi er

helt enige i, at aftalen skal holdes, men det skal baseres på, at vi lover at overholde den; vi ved godt, det har knebet, men nu skal vi nok gøre det.

Med hensyn til det andet, er det jo også, fordi vi kan se, at det ikke fungerer godt nok med at sikre borgerne mest mulig service for færrest mulige penge. Der er nogle enorme effektiviseringsgevinster, der stadig væk ligger og mangler at blive samlet op ude i kommunerne. Det fremgår jo af diverse undersøgelser, hvor man kan se, at nogle kommuner er langt mere effektive end andre på nogle givne områder.

Kl. 17:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Flemming Bonne.

Kl. 17:18

Flemming Bonne (SF):

Så skal jeg til gengæld gøre det meget kort.

Jeg har lidt vanskeligt ved at forestille mig, at kommunerne selv har bedt om at få de her sanktioner. Kan jeg få et eller andet stykke papir, som kan overbevise mig om, at det forholder sig sådan?

Kl. 17:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 17:18

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Altså, at der er nogle effektiviseringsgevinster? Der er f.eks. lavet en undersøgelse af jobcentrene i de forskellige kommuner, der viser, at der er meget stor forskel. Jeg mener, konklusionen var, at der var 0,5 mia. kr. at spare for Københavns Kommune, hvis de var lige så effektive med hensyn til deres jobcentre som andre kommuner. Med hensyn til kommunernes udgifter til administration ligger Københavns Kommune f.eks. også betydeligt over landsgennemsnittet. Det er nogle eksempler. Der er også lavet nogle beregninger af Dansk Industri, hvor de har set på effektiviseringen i forvaltningen af nogle områder.

Så det mener jeg sådan set at der er mange eksempler på. Det er noget, vi skal dyrke noget mere, og frem for alt skal vi undersøge: Hvad er det for nogle mekanismer, der skal til for at sikre, at man bliver så effektiv som overhovedet muligt?

Kl. 17:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Karl H. Bornhøft for en kort bemærkning.

Kl. 17:19

Karl H. Bornhøft (SF):

Ministeren blev jo bedt om dokumentation, og det var det så åbenbart ikke muligt for hr. Flemming Bonne at få. Jeg har lyst til at stille ministeren et spørgsmål vedrørende økonomiaftalen for 2008 og såmænd også tidligere økonomiaftaler, hvori der jo meget præcist er beskrevet nogle fine principper for decentral styring. De principper skulle gerne fungere. Det tror jeg vi alle er opmærksom på og ønsker. Jeg vil så sige, at mit indtryk nok egentlig er, at fagministrene virker lidt ligeglade med den del af det. Det er jo ellers mange gode principper, og de er beskrevet i aftalen i bilag 1. På side 15 kan man f.eks. læse, at serviceniveauet på de enkelte velfærdsområder inden for lovgivningens rammer kan være forskelligt kommunerne imellem.

Så spørger jeg ministeren: Synes ministeren, at det er godt, at borgerne kan opleve forskelligt serviceniveau fra landsdel til landsdel – jeg vil ikke lægge skjul på, at det synes jeg – og i bekræftende fald, hvordan synes ministeren at det harmonerer med regeringens detailstyring?

Kl. 17:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 17:21

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Altså, kernen i det kommunale selvstyre, som jeg også er en varm tilhænger af, er, at der kan være lokale forskelle afhængigt af bl.a. borgernes ønsker og behov. Men det er jo ikke sådan, at det gælder på alle områder. Når det f.eks. gælder de ydelser, folk får til at leve af, ligger de på et centralt fastsat niveau. Det er jo også sådan, at vi har bestræbt os meget på at sikre, at der ikke er lokale forskelle, med hensyn til hvornår man får tilkendt en førtidspension. Der har vi jo valgt at sige, at det er en så grundlæggende og vigtig ting i det enkelte menneskes liv, at man der skal have en retssikkerhed for, at de, der har det samme behov, også får den samme hjælp.

Samme holdning har jeg, når det gælder omsorgssvigtede børn. Den basale hjælp, der skal træde i kraft, mener jeg ikke skal være bestemt lokalt. Der skal der være en retssikkerhed for barnet. Inden for den ramme kan der så være lokale forskelle på, hvordan man griber hjælpen an, og hvilke tilbud man bruger. Så det er ikke et fuldstændig entydigt ja eller nej til det ene eller det andet.

Kl. 17:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Karl H. Bornhøft.

Kl. 17:22

Karl H. Bornhøft (SF):

Jeg spurgte nu ikke ministeren om de lovgivningsmæssige tiltag, der er på bl.a. socialområdet, for dem er vi alle sammen enige om, men jeg accepterer selvfølgelig, at ministeren har en anden opfattelse, end jeg har, af, hvad detailstyring er. Så kan jeg sige, at jeg sammen med en del andre grundlæggende har et andet synspunkt.

Det, jeg så vil bruge mit andet spørgsmål til, er at spørge ministeren om kvalitetsreformen. Vi er nogle stykker, der insisterer meget på at komme i gang med en afbureaukratisering, og jeg går ud fra, at ministeren er enig med mig i, at det jo ikke kun skal gælde ude i kommunerne, for det må vel også være den opgave, som vi herinde i høj grad burde påtage os.

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om hun er i stand til at løfte sløret for, hvad det er for nogle ting, ministeren selv forestiller sig at kunne bidrage med, så folk også får indsigt i, at det er andet end ord, for det håber jeg naturligvis ikke det er – bare ord.

Kl. 17:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 17:23

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Det første, jeg bidrager med, er et forslag til afbureaukratisering ved tildeling af handicapbiler, som er meget bureaukratisk og har udviklet sig gennem årene. Så der er der virkelig noget at hente. Og noget af det næste, der også bliver taget hul på, for der kommer nogle forslag fra et udvalg, der har siddet under Velfærdsministeriet, er på boligområdet, når det gælder regulering af den almene sektor og mulighederne for nogle frihedsgrader der og dermed også nogle frihedsgrader til kommunerne og nogle bedre muligheder for at samarbejde med den almene sektor og kommunerne. På ældreområdet og på børneområdet er der også forslag på vej.

Men det er meget vigtigt at sige, at det jo ikke kun er et spørgsmål om færre regler. Nogle gange er det i høj grad også et spørgsmål om bedre regler, og det gælder altså ikke mindst på børneområdet.

Kl. 17:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Özlem Cekic for en kort bemærkning.

Kl. 17:24

Özlem Sara Cekic (SF):

Nu er jeg jo ikke kommunalordfører, men ministeren sagde noget, som vakte min interesse. Ministeren sagde, at der var nogle kommuner, der gerne ville straffes via de her sanktioner. Jeg kunne rigtig godt tænke mig at høre, hvilke kommuner det er.

Kl. 17:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 17:24

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Undskyld, jeg forstod simpelt hen ikke rigtig spørgsmålet. Hvilke kommuner, der ønsker at ...?

Kl. 17:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Özlem Cekic får mulighed for at stille spørgsmålet endnu en gang.

Kl. 17:24

Özlem Sara Cekic (SF):

Ministeren sagde i forhold til de her sanktioner, at kommunerne gerne vil have de her sanktioner. Og bare sådan af ren interesse vil jeg rigtig gerne vide, hvilke kommuner det er, der gerne vil straffes.

Kl. 17:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 17:24

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Det, jeg snakkede om, er, at der er tre lovforslag til behandling i Folketinget, som handler om nogle sanktioner i de tilfælde, hvor kommunerne ikke overholder den aftale, KL har indgået med regeringen.

Der blev så spurgt, hvorfor man ikke kunne lave det som en forhandling med kommunerne om, hvilke sanktioner det skulle være. Og så svarede jeg, at det var min oplevelse, at kommunerne ikke var interesseret i at lave sanktioner, men at de ville sikre overholdelsen af aftalerne simpelt hen ved, at de lovede at overholde dem.

Kl. 17:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Özlem Cekic.

Kl. 17:25

Özlem Sara Cekic (SF):

Det er meget interessant, for det var slet ikke det, jeg hørte. Så ud fra min egen hukommelse vil jeg lige gentage, hvad velfærdsministeren sagde, det, som velfærdsministeren selv har svært ved at huske.

Velfærdsministeren sagde, at hun havde sid-
det sammen med de her kommuner, og at kom-
munerne rigtig gerne ville overholde budgetter-
ne, og derfor havde de sagt: Hvad kan vi gøre
for at overholde budgetterne? Og de ville gerne
have de her sanktioner.

Af ren interesse vil jeg bare lige gentage det.
Jeg vil gerne høre, hvilke kommuner der gerne
vil have de her sanktioner?

Jeg går ud fra, at der bliver taget referat, så vi
jo altid kan gå tilbage og læse, hvad velfærds-
ministeren har sagt. Det kan godt være, at det er
mig, der husker forkert.

Kl. 17:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Minister.

Kl. 17:26

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Ærlig talt, jeg er ét stort spørgsmålstejn. Det kan
godt være, at jeg udtrykte mig uklart, men det,
jeg i hvert fald prøvede at sige, var, at jeg mener,
at det er nødvendigt med nogle sanktioner for at
sikre, at kommunerne overholder de aftaler, de
indgår. Det bygger jeg på erfaring, for jeg kan se,
at aftalerne år efter år ikke er blevet overholdt.

Hr. Flemming Bonne, tror jeg det var, stillede
mig et spørgsmål, nemlig: Hvorfor kan man
ikke i stedet for aftale med kommunerne, hvilke
sanktioner det skal være? Så svarede jeg, at mit
indtryk er, at de ikke vil have sanktioner, men at
de bare vil tros på deres glatte ansigt.

Kl. 17:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der kommer referater fra debatterne, og der kan
vi så få eventuelle uklarheder afklaret.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, og så
er forhandlingen sluttet.

Tak til velfærdsministeren.

Afstemning om de fremsatte forslag til vedta-
gelse vil som tidligere meddelt blive udsat til
torsdag den 20. maj 2008.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

17) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 140:

Forslag til folketingsbeslutning om udsendelse af et helikopterdetachment til det militære danske bidrag til den internationale sikkerhedsstyrke (ISAF) i Afghanistan.

Af udenrigsministeren (Per Stig Møller).

(Fremsættelse 13.05.2008).

Kl. 17:27

Forhandling

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Forhandlingen er åbnet. Fru Gitte Lillelund Bech
som ordfører.

Kl. 17:27

(Ordfører)

Gitte Lillelund Bech (V):

Situationen i Afghanistan er en mosaik af frem-
gang og fortsatte udfordringer. Vi har fra dansk
side valgt at være aktive både militært og med
genopbygningen af Afghanistan, fordi vi mener,
at en indsats for sikkerhed og stabilitet skal gå
hånd i hånd med statsopbygning og sikring af
menneskerettighederne. Udsendelse af et heli-
kopterdetachment til det militære danske bi-
drag til den internationale sikkerhedsstyrke
ISAF indebærer, at vi udsender fire helikoptere
med ca. 70 mand til at flyve og servicere de her
helikoptere.

Udsendelse af helikopterdetachmentet skal
ses som et led i, at vi ønsker at bidrage til netop
sikkerhed og stabilitet i den sydlige del af Af-
ghanistan.

Erfaringen fra det internationale engagement
i Afghanistan viser, at en fuldt integreret poli-
tisk, civil og militær indsats er forudsætningen
for bæredygtige fremskridt i landet. Derfor ko-
ordineres denne indsats løbende af ISAF, og sik-
kerhedssituationen vurderes tilsvarende.

Skal den civile militære indsats kunne reagere
aktivt og hurtigt på de nye muligheder og på de
behov, der måtte være, uanset om det er sikker-
hedsmæssigt, eller om det er ovre på den civile
del, så er der behov for og brug for fleksibilitet
til hurtigt at kunne stille den nødvendige be-
skyttelse til rådighed. Det er rent faktisk, hvad
det her beslutningsforslag i bund og grund dre-
jer sig om.

Nu, hvor afgrøderne vokser i Afghanistan, li-
gesom de gør herhjemme, bliver det vanskelige-
re og vanskeligere for vores soldater i Helmand-
provinsen at overskue operationsområdet. Det